

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

© Matjaz Bizjak

03 ŽUPANOVA BESEDA
Uvodna beseda
Tarika Žigona,
župana Občine
Renče-Vogrsko

23 LUDJE, KI ZAZNAMUJEJO ČAS IN
PROSTOR
Bogo Rusjan –
človek z veliko
začetnico

30 ZDRAVJE JE VREDNOTA
Darovalca
Joško Mask in
Silvano Gregorič

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz občine	stran	4
Dogodki	stran	9
Šola in vrtec	stran	12
Kultura	stran	18
Ljudje, ki zaznamujejo čas in prostor	stran	23
Društva	stran	25
Šport	stran	27
Zdravje je vrednota	stran	30
Zgodovina naših krajev	stran	34
Dogodki	stran	35
Obvestila	stran	39

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa
gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga,
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Jasna Živec, Katarina Tischer Gregorič, Vesna Pahor, Bogo
Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Lektoriranje: Marjanca Martinuč

Oblikovanje in grafična postavitvev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 27. december 2018

*Želimo vam
zdravo, veselo, uspehov
in nasmehov polno
novo leto.
Srečno 2019!*

Uredništvo

Alenka

Vesna

Boris

Marjanca

Katjuša

Katarina

Renata

Bogo

Jasna

Matjaž

Drage občanke in občani!

Dva meseca sem se pripravljaj, dva meseca sem se trudil, da bi vam predstavil svoje ideje in načrte za napredek naše občine. Verjamem namreč, da bo naša občina v smislu besed Alberta Einsteina – *Življenje je kot vožnja s kolesom. Da bi ohranili ravnotežje, se moramo premikati.* – sledila času na vseh področjih ter postala zgled ostalim občinam in še večji ponos vsem nam.

Izbrali smo novo pot, ki jo bomo hodili skupaj.

Kot sem vam obljubljal, vas bom po tej poti vodil skladno z vašimi željami in idejami. Skupna pot je najboljša odločitev za vse. Zato vam obljubljam, da bom delal za vas in z vami. ***Več aktivnega sodelovanja*** bo slogan, ki nas bo spremljal naslednja štiri leta, skupno vodilo pa povezovanje ljudi, ustvarjanje novega prijateljstva med občani in pozabljanje razdvajanja, ki smo mu bili priča zadnja dva meseca. Posvetil se bom soustvarjanju pozitivnega ozračja s poštenim in transparentnim delom, predvsem pa bom z občinsko upravo in svetniki gradil na tem, da bo naša občina postala biser Goriške, v kateri bomo vsi občani pozitivno naravnani. Z optimizmom in v prepričanju, da je občina za ljudi in ne obratno.

S popotnico, da se vam ne bom izneveril in da bom uresničil vaša in moja pričakovanja, vam želim prijetno božično-novoletno praznovanje v krogu najdražjih, v letu 2019 pa mnogo sreče, zdravja in zaupanja! •

Vaš župan
Tarik Žigon

 Osebni arhiv

*V teh dneh prejimate mnoga voščila:
ena so romantična, druga bolj
stvarna, ena izvirna, druga uradna in
preudarna.*

*Naj bo moja želja tokrat nasvet:
ne pozabite nase, imejte se radi, hitite
počasi in ljubite življenje.*

Zadnja, slavnostna seja občinskega sveta

*Dolžan ni samó,
kar veléva mu stan.
Kar môre, tó móž
je storiti dolžán!*

(odlomek, Simon Gregorčič)

V uvodni slovesnosti ob zaključku mandata se je Aleš Bucik najprej zahvalil svetnikom za konstruktivno in uspešno sodelovanje v preteklem mandatu; poudaril je, da je bila pozitivna naravnost svetnikov tako pri projektnem odločanju kot pri načrtovanju in realizaciji občinskega proračuna bistvena za uspešno realizacijo pomembnih projektov, akcij in dejavnosti, ki so v Občino Renče-Vogrsko prinesli viden razvoj in višjo kakovost bivanja.

Zaključni slavnostni seji je sledilo družabno srečanje v kletnih prostorih kulturnega doma, ki so se ga udeležili svetniki vseh dosedanjih mandatov občinskega sveta, predstavniki društev, krajevnih skupnosti in občinske uprave ter drugi zunanji sodelavci občine. V zaključ-

V torek, 6. novembra, se je na povabilo dosedanjega župana **Aleša Bucika** v Dvorani Zorana Mušiča v kulturnem domu v Bukovici še zadnjič sestal občinski svet v mandatu 2014–2018.

Aleš Bucik: »Pri izpolnjevanju zastavljenih obvez in obljub me je vodilo predvsem dejstvo, da je zadovoljstvo naših občanov in občanov tisti cilj, ki bo pričal o našem uspehu.«

nem nagovoru je Aleš Bucik predstavil tudi najpomembnejše projekte, ki jih je občina izvedla v preteklih dvanajstih letih. Med drugim je dejal:

»S spoštovanjem se zahvaljujem za zaupanje, s katerim ste me pred dvanajstimi leti izvolili za župana. Od takrat dalje sem sledil predvsem vodilu, da je treba med ljudi vnašati pozi-

tivno in ustvarjalno energijo, še posebej pa poskrbeti za enakomeren razvoj vseh treh krajevnih skupnosti. Le tako je bilo namreč mogoče ustvariti vzdušje in okolje, v katerem je lahko zadovoljna večina ljudi. Pomembno je torej, da smo v prvih treh mandatih dosegli, da je vsaka krajevna skupnost dobila svojo prepoznavnost in težo, saj smo razvijali predvsem

tiste združevalne aktivnosti, ki so imele v naših krajih tradicijo. Veliko sem dal tudi na ohranitev kulturne, zgodovinske in tehnične dediščine naših krajev, kar se vidno izraža tudi na projektih, ki smo jih izpeljali do sedaj«.

 Vladka Gal Janeš
 Matjaž Bizjak

Predstavitev Vipavske doline in Brd v Beogradu

*Beograde, Beograde
na ušću dveju reka ispod Avale
Beograde, Beograde
već vekovima čuvas beo lik
Beograde, Beograde
ti srce svoje nesebično daruješ
Beograde, Beograde
tvoj zagrljaj i ljubav žele svi*

(Đorđe Marjanović)

Martinovo je sicer res že za nami, vendar je spomin na ta praznik, ki smo ga preživeli v Beogradu, še svež.

Slovenski poslovni klub v Beogradu je letos povabil **občine Renče-Vogrsko, Šempeter-Vrtojba, Ajdovščina** in **Brda** k sodelovanju pri organizaciji tradicionalnega martinovanja v Beogradu, ki ga vsako leto prireja za člane kluba. Namen našega sodelovanja je bila predvsem predstavitev dveh destinacij – Vipavske doline in Brd – skozi kulinariko in vino, po katerih obe regiji izstopata.

Naša pot v Beogradu se je začela z udeležbo na Workshop Beograd, kjer smo turističnim agencijam predstavili pestro ponudbo obeh destinacij. Naslednji dan, 26. oktobra, pa smo destinaciji predstavili tudi več kot 200 gostom na Martinovi večerji. Za tradicionalne domače dobrote s kančkom kreativnosti sta poskrbela **Mitja Humar** iz **Okrepčevalnice Julko** ter **Tomaž Kavčič** iz **Gostilne pri Lojzetu Dvorec Zemono**. Pestremu izboru jedi so sledila tudi skrbno izbrana vina, med katerimi smo gostom želeli predstaviti avtohtone sorte rebulo, zelen, pinelo in barbero, ki so značilne za naše kraje.

Martinovanje v Beogradu je bila odlična priložnost za skupno sodelovanje in

predstavitev tako občin kot obeh destinacij, hkrati pa nam je ponudilo tudi veliko možnosti za nadaljnja sodelovanja s Srbijo. Večer je tako potekal v simfoniji sodelovanja dveh narodov in dveh destinacij. Navdušeni smo bili nad prijaznostjo in gostoljubnostjo Beograjčanov, s svojo predstavitvijo pa smo tudi mi pustili močan vtis.

Zahvaljujem se Slovenskemu poslovnemu klubu za povabilo k organizaciji dogodka in hkrati predstavnikom vseh občin za skupno sodelovanje in medsebojno pomoč. Izkušnja je vse nas zagotovo obogatila in še bolj povezala. ●

 Anja Sedečič
 Slovenski poslovni klub Beograd

Martinovo – nekdanj zahvalni dan, danes izrazito vinski praznik

Martinovo je praznik, ki sega daleč v čas pred našim štetjem. V jesenskih praznovanjih so se naši poganški predniki zahvaljevali bogovom za dobro letino in jih hkrati prosili za ponovitev obilja v prihodnjem letu. Zaradi splošne priljubljenosti cerkev praznika med pokristjanjevanjem ni odpravila, ampak ga je zaznamovala z znanim in med ljudmi čaščenim svetnikom, svetim Martinom, krščanskim škofom, rojenim v začetku četrtega stoletja na ozemlju današnje Madžarske.

Ljudski rek pravi, da je martinovo »jesenski pust«. Vendar imata tako vino kot pust malo opraviti s sv. Martinom. V novembru so namreč naši predniki praznovali praznik v zahvalo za dobro letino in pašo. Ker v tem času dozori tudi vino, so vsa ta praznovanja kasneje začeli povezovati s sv. Martinom. Čedalje bolj agresivna komercializacija sodobnega časa pa je praznovanju sv. Martina nadela pridih pijančevanja, zabav in nehotenih neumnosti.

Sv. Martina poznamo kot človekoljuba, ki je v hladnem francoskem jutru z beračem delil vojaški plašč. Ta gesta je kasneje postala simbol vzajemne delitve in temelj, na katerem naj evropski narodi gradijo svojo skupno prihodnost. Krona njegove osebnosti sta bila skromnost in poštenost, podkrepljena z legendo, ki pravi, da se je skrtil med gosi, ker mu na glavo nikakor ni sedla škofovska kapa, ki pa se ji vseeno ni izognil. Bil je človek vrlin, ki naj bi bile temelj vsakega slehernika. Leta 2005 ga je Svet Evrope imenoval za evropsko osebnost in s tem potrdil njegov pomen za oblikovanje

bolj solidarne, humane in vzajemne Evrope. Ta pomen se je na poti oblikovanja verjetno nekje izgubil. Kakorkoli že praznujemo spomin na sv. Martina, je pomembno, da ne pozabimo na globlji smisel tega praznika ter na dejanja, ki prihajajo od tega skromnega dobrosrčnega moža.

Dan, preden goduje sv. Martin, to je 10. novembra, je bilo v krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga že 7. tradicionalno martinovanje, ki sta ga organizirali **Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga** ter **Kulturno-turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga** pod pokroviteljstvom **Občine Renče-Vogrsko**. Praznovanje se je odvijalo v spodnjih prostorih kulturnega doma in je z vsemi aktivnostmi trajalo kar nekaj dni. Sestavljalo ga je ocenjevanje vin domačih vinogradnikov, furunga s pobiranjem vina za blagoslov in pokušnjo ter kulturni program in Martinova zabava ob glasbi ansambla **Primavera**.

Polno dvorano dobro razpoloženih obiskovalcev je v praznovanje uvedel **Pihalni orkester Vogrsko**, ki deluje pod taktirko **Nejca Kovačiča**. Uvodnemu nagovoru predstavnice KTŠD Bukovica-Volčja Draga **Irene Rovana** sta sledila pozdravna nagovora predsednika KS Bukovica-Volčja Draga **Dušana Nemca** in podžupana Občine Renče-Vogrsko **Radovana Rusjana**. Vrsto let je bilo v navadi, da je vino

krasila tudi vinska kraljica. Tokrat pa je bila krona podeljena vsem ženskam večera, kajti v Vipavski dolini letos ni bila kronana nova vinska kraljica, saj se na razpis ni prijavila nobena kandidatka. Nič manj kot kraljica pa niso blestele predstavnice **Vokalne skupine Vogrinke** z Vogrskega, ki delujejo pod vodstvom **Ingrid Praznik**.

Po blagoslovu vina, ki ga je opravil domači župnik **Vojc Žakelj** s pomočjo **Domna** in **Brigite**, je bilo treba v sod, v katerem je bilo vino iz celotne občine, zabiti pipo, da smo se lahko vsi prepričali o kakovosti letošnjega letnika. V to ključno dejanje, ki sta ga izvedla **Dušan Nemeč** in **Radovan Rusjan**, nas je popeljal **Zvonko Petejan** z recitalom uvodne in sedme kitice Prešernove **Zdravljice**, v katerih se združujejo poklon in čast rujni kapljici, ljubezen do bratov in sester, do enotnosti, do naroda, do svobode. K zdravici so bili vabljeni še vodja ocenjevalne komisije vin **Tamara Rusjan**, predsednica Krajevne skupnosti Vogrsko **Katarina Tischer Gregorič** in predsednik Krajevne skupnosti Renče **Borut Zorn**, zborovodkinja Ženskega pevskega zbora Vogrinke **Ingrid Praznik**, predsednica Vogrinke **Alenka Kravos**, predsednik Pihalnega orkestra Vogrsko **Žiga Marvin** in **Urban Šuligoj**, predsednik KTŠD Bukovica-Volčja Draga **Srečko Špacapan** ter župnik **Vojc Žakelj**.

Tamara Rusjan, svetovalka specialistka za vinarstvo pri Kmetijsko-gozdarskem zavodu Nova Gorica in članica degustacijske komisije, je v nadaljevanju povzela ocenjevanje vin, ki je potekalo 30. oktobra. S pohvalnimi besedami se je dotaknila vinskega letnika domačih pridelovalcev in bogastva letnika 2018 nasploh. Nato je komisija podelila priznanja najboljšim domačim vinarjem

letošnjega letnika, ki so se odzvali in dali vina v ocenjevanje.

Kot je v navadi, Martinov večer krasijo tudi stojnice domačih pridelovalcev in ostalih, ki se odzovejo na vabilo za sodelovanje. Letos so se predstavili: **Ekološka kmetija Mlečnik, Vinarstvo Zrzinko – Matjaž Bavdaž, Vina Bric, Vina Mozetič, Prodaja odprtih vin Vojko Mozetič, Vina Guštin, Kozjereja**

Nevo Pregelj, Županov kotiček, KTŠD Bukovica-Volčja Draga ter Društvo za biološko-dinamično gospodarjenje Ajda Goriška.

Zabavni del večera se je pričel z glasbo ansambla Primavera, za jedačo in brezalkoholno pijačo so poskrbeli mladi iz **Društva Mladi Renče-Vogrsko**, vino pa je teklo iz soda, le pipico je bilo treba zasuskati. Za konec lahko rečemo samo hvala vsem, ki ste

pripomogli, da v tem prijetnem in zabavnem večeru tudi tokrat ni manjkalo prav ničesar. Hvala vsem vam, udeleženci, saj ste prav vi tisti, ki z udeležbo spodbujate dogajanje v naši občini. •

 KTŠD Bukovica-Volčja Draga
 Denis Čotar

Ocenjevanje mladih vin in furunga

Jesen je, vse je v pisanih barvah, pridelki z njiv v shrambah, tudi trte so prazne. Grozdje je pobrano in sprešano, mošt v sodih je končal vreti. Kletarji negujejo mlado vino v pričakovanju svetega Martina, ki iz mošta naredi vino.

Občina Renče-Vogrsko, Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga ter Kulturno-turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga so pripravili 7. martinovanje v Bukovici. V programu martinovanja je bilo ocenjevanje mladih vin, furunga po občini in pobiranje mladega vina v skupni sod ter druženje z blagoslovom vina.

Ocenjevanje mladih vin

Vinarje smo povabili, naj v torek, 30. oktobra, v Kulturni dom Bukovica prinesejo mlada vina v ocenjevanje. Povabilu se je odzvalo 15 vinarjev, ki so predali 39 vin, od tega 23 belih, štiri roseje in 12 rdečih. Ocenjevanje je strokovno opravila sedemčlanska komisija, ki so jo sestavljali **Aldo Zorn, Dragan Zorn, Boštjan Čečko, Robert Petrovčič in Zvonko Petejan** pod strokovnim vodstvom **Tamare Rusjan**, svetovalke specialiste za vinarstvo, in **Mojce Mavrič Štrukelj**, svetovalke za vinogradništvo pri Kmetijsko-gozdarskem zavodu Nova Gorica. Komisija je imela težko delo, saj je v ocenjevanje prispelo več vzorcev kot lani. Razglasila je prva tri uvrščena bela in rdeča vina ter podelila eno nagrado za rose.

Bela vina

1. mesto: Vina Bric, malvazija
2. mesto: Vina Bric, rumeni muškatac
3. mesto: Vina Guštin, malvazija

Rose

1. mesto: Vina Bric, barbera (Ostali roseji niso bili ocenjeni.)

Rdeča vina

1. mesto: Vina Bric, cabernet sauvignon
2. mesto: Vina Guštin, merlot 3
3. mesto: Vina Guštin, merlot 2

Vinarjem se zahvaljujemo za prineseno vino in zaupanje v ocenjevanje. Informacije o ocenjevanju vam lahko poda Tamara Rusjan (tel. 041 721 903).

Furunga

Furunga je tradicionalni prevoz s konjsko vprego. V naši občini smo tudi letos organizirali furungo vina za martinovo. Pred kulturni dom v Bukovici sta 10. novembra pripeljali dve vpregi: **Ljubo Polanc** iz Šempetra in domačin **Srečko Špacapan**. Srečko je vozil sod s podobno svetega Martina, v katero se je nalivalo mlado vino. Spremljali so ga harmonikarica **Brigita, Dušan** in **Miloš**.

Na Ljubov voz so se povzpeli pevci **Moškega pevskega zbora Provox** in takoj preizkusili intonacijo.

Furunga je s pesmijo krenila na prvi postanek na Vogrsko. Pred združenim domom so nas pričakali z obloženo mizo dobrot, da smo se podkrepili. Po preizkusu mladega vina smo v sod nalili prve litre. Dobre volje in s pesmijo smo pot nadaljevali

do Lamovega k družini Mozetič ter nato do Paquita in kulturnega doma v Bukovici. V Renčah smo se zapeljali na stari plac, kjer je bila zbrana množica ob stari vagi. Zapeljali smo na vago in jo preizkusili. Ob vagi se je odvila krajša slovesnost ob postavitvi renške vage na zemljevid kulturne dediščine in predstavitvi zgibanke. Odpeljali smo se še do novega zdravstvenega doma in nalili še zadnje litre vina v sod. Furunga se je zaključila v kletnih prostorih kulturnega doma v Bukovici, kjer smo sod z mladim vinom prepeljali na prostor za blagoslov in kasnejšo pokušino.

Bilo je lepo, zato bomo tradicijo nadaljevali. Zahvalil bi se vsem, ki ste nas pričakali, pogostili in prinesli mlado vino za skupni sod in blagoslov. Hvala tudi pevcem in harmonikarici, ki so furungo obogatili z glasbo. Obiskovalcem martinovanja v Bukovici smo z vašo pomočjo ponudili odlično kapljico. •

 Srečko Špacapan
 Boštjan Čečko, Denis Čotar

Festival godb Severne Primorske

V bukovski veliki dvorani kulturnega doma se je v nedeljo, 25. novembra, odvijal Festival godb Severne Primorske 2018. Predstavili so se štiri pihalni orkestri in z raznolikim programom navdušili občinstvo.

Za letošnji festival godb v organizaciji JSKD Nova Gorica so orkestri pripravili uro in pol dolg program. Kot prvo se je predstavilo Društvo godbenikov Cerklje, ki je priredilo pravo cirkuško predstavo. Tri skladbe, vse vezane na cirkus, so na oder pred in tudi med godbenike pripeljale artiste: občinstvo je najprej zabaval cirkuški napovedovalec, potem sta prišla klovna, nazadnje pa cela skupina zapeljivih plesalk kan-kana. Odlični uvod v glasbeni večer.

Za cerkniškimi »cirkusom« je nastopil Pihalni orkester Salonit Anžona s pretežno slovensko obarvanim programom. Na tokratnem festivalu so se javnosti prvič predstavili pod vodstvom novega dirigenta.

Kot tretji je nastopil Goriški pihalni orkester, ki v svojem programu tudi ni pozabil na slovenske ustvarjalce – Adamičev *Gas do daske* je dodobra razigral dva solista na klarinetu, ki sta požela bučen aplavz.

Kot zadnji so se predstavili domačini, člani Pihalnega orkestra Vogrsko. Pod umetniškim vodstvom mladega Nejca Kovačiča so delno že razkrili temo božično-novoletnega koncerta, ki je 26. decembra potekal v isti dvorani. Po uvodnem *Andante festivo* so iz nabora znanih glasbenikov na program uvrstili venček uspešnic Toma Jonesa, britanskega pop pevcu. Ker je občinstvo, ki se je kar pozibavalo v znanih ritmih, želelo še, so jim postregli še s ponovitvijo dela skladbe. In vsi so ponovno uživali –

godbeniki in občinstvo.

Kakšen večer! Zagotovo je glasba še vedno tista, ki združuje, razveseljuje, sprošča ... V želji po še veliko dobre glasbe in druženja je gotovo vsak od poslušalcev izkoristil pestro ponudbo decembrskih glasbeno obarvanih večerov in delček vsega lepega odnesel v svoj dom. ●

 Jasna Živec
 Jernej Skrt, arhiv JSKD
Nova Gorica

Otvoritev otroških igral v Renčah

V letošnjem letu smo velikokrat slišali izraz »participativni proračun«. Besedna zveza, ki se sprva sliši precej komplicirana, pa navsezadnje pomeni le sodelovanje občanov pri porabi dela občinskega proračuna za manjše projekte v posameznih krajevnih skupnostih.

Leta 2018 je **Občina Renče-Vogrsko** za participativni proračun namenila skupno 54.894 EUR sredstev. Posamezne krajevne skupnosti so zbrale predloge projektov, za katere so lahko občani glasovali. Med vsemi predlogi v krajevni skupnosti Renče je največ glasov prejel projekt **Otroško igrišče v Renčah**.

občanom. Ureditev otroškega igrišča je tako lahko tudi dodaten korak k oživitvi trga in hkrati spodbuda za preživljanje prostega časa na prostem v družbi sovrstnikov.

Veseli smo, da je participativni proračun 2018 že obrodil sadove, in v prihodnje si želimo, da bi občani s svojimi predlogi še naprej prispevali k oblikovanju kakovostnejšega življenja v naši občini. Našim najmlajšim občanom pa želimo prijetno uporabo igral in veliko zabavnega druženja v novonastalem kotičku. •

 Krajevna skupnost Renče
 Anja Sedevič

Z gradnjo novega zdravstvenega doma in ureditvijo tega predela renškega trga se je odprl nov prostor in tudi koridor za neposredno povezavo športnega parka s centrom Renč. V preteklosti so občani že večkrat izrazili željo po javnem igrišču, ki bi bilo preprosto dostopno vsem občanom. Zelenica, ki je bila pred ureditvijo trga z zdravstvenim domom nekoliko pozabljena, je zdaj dobila nov pomen kot družabni prostor za najmlajše.

V soboto, 10. novembra, je bilo vzdušje v Renčah zelo živahno, pa ne samo zaradi martinovega in Martinove furunge, ki je obiskala Renče, temveč tudi zato, ker so predstavniki Občine Renče-Vogrsko in **Krajevne skupnosti Renče** igrala slovesno predali v uporabo našim najmlajšim

Renška vaga na zemljevidu slovenske kulturne dediščine

S sklepom Ministrstva za kulturo z dne 20. marca 2017 je bila renška vaga vpisana v register nepremične kulturne dediščine pod oznako »Renče – Vaga na Starem placu« z evidenčno številko EŠD 30425.

Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče v svoj program že vrsto let vključuje teme, ki segajo na področje etnologije, zajemajo pa iz bogate kulturne dediščine kraja. Ko je **Zdenko Zorn**, eden najaktivnejših članov društva, predlagal, da bi se lotili postopka vključitve renške vage iz leta 1900 v register slovenske nepremične kulturne dediščine, je vodstvo društva prepoznalo pomen predloga in podprlo ustrezne postopke. Z ureditvijo mostne tehtnice (vage) na renškem Starem placu, ki sicer ni več v aktivni uporabi, ampak služi v muzejske oz. turistične namene, smo omenjeni obsežen projekt zaključili novembra letos. Da bi obiskovalcem omogočili vpogled v zgodovino vage, smo jo opremili z informativnimi tablamami, ki opozarjajo nanjo ter opisujejo gradnjo in delovanje stare vage. Informacije zajemajo obdobje od postavitve objekta z ustrežno napravo za tehtanje na osrednji renški trg do prenosa vage na Stari plac, njenega delovanja, ukinitve obratovanja in nedavne obnove (za kar sta zaslužna **Matjaž Zorn** in podjetje **KIP-KOP**). S postavitvijo vage na zemljevid slovenske nepremične kulturne dediščine je dosežena pomembna obogatitev zgodovine Renč in okoliških vasi.

Vago so leta 1900 postavili na mesto, kjer je do tedaj stal vaški vodnjak, in je za-

vzemala osrednji prostor na vaškem trgu. Ker je bila na vidnem mestu in je po napeljavi vodovoda v center vasi premogla še pipo, *špinjo*, je večkrat delovala tudi kot točka družjenja, zbirališče vaških možakarjev, žena in mladine, včasih celo kot oder ob praznovanjih in prireditvah. Iz uradnih evidenc in listin, delno pa tudi iz pričevanj je Zdenko Zorn zbral podatke, fotografije in zanimive zgodbe, ki kažejo, kako pomembno vlogo je zavzemala v življenju kraja in njenih prebivalcev. Vaga je opazen objekt na številnih starih razglednicah kraja, ohranila pa se je nepoškodovana tudi v času vojnih viher, ko so bile Renče bombardirane oziroma požgane. Nekaj zbranih podatkov in slik je zajetih v zloženkah, ki so jo člani društva delili ob ponovnem odprtju objekta. Informativne table in zgibanka so plod požrtvovalnosti Zdenka Zorna ter številnih pričevalcev in imetnikov fotografskega gradiva. Pomembno delo pri zgibanki

sta opravila **Neva** in **Radivoj Pahor**, za grafično oblikovanje pa je poskrbel **Matjaž Bizjak**. Projekt je nastal v Društvu KUL-TU-RA Renče pod pokroviteljstvom **Krajevne skupnosti Renče** in **Občine Renče-Vogrsko**.

Vaško kulturno društvo je predstavitev vage povežalo s slovesnostjo ob odprtju

Vaga na placu v Renčah leta 1900

Zborovanje ob vagi po II. svetovni vojni

Predstavitve stare javne tehtnice – vage novembra 2018

otroškega igrišča pri novem zdravstvenem domu in predstavitvi vaške krušne peči v prostorih **Društva upokojencev Renče**. Na prizorišču v centru Renč se je zbrala velika skupina ljudi, zadovoljnih z novimi pridobitvami (spregovorila sta **Borut Zorn**, predsednik Krajevne skupnosti Renče, in podžupan **Radovan Rusjan**), zlasti opazna pa je bila prisotnost otrok in staršev, ki so vrsto let pogrešali varen in vsem dostopen zunanji prostor z igrali.

Po odprtju igrišča in vaške krušne peči so se prisotni domačini in gostje preselili z osrednjega trga k vagi in tam pričakali prihod vozov, znanih pod imenom vaška furunga, ki so prevažali **buč** novega vina. Veseli vpregi sta tudi letos zavili na renški Star plac, kjer ju je na merilni plošči pred vago ustavil »vaški redar« **Franko Arčon**, ki je od kočijaža **Srečka Špacapana** »terjal« ustrežne dokumente in voz »strogo« pregledal. Po šaljivem prizoru je Zdenko Zorn, najbolj zaslužen za uspešno realizacijo projekta, predstavil kratko zgodovino vage in dolgotrajni postopek zbiranja gradiva. **Vesna Pahor**, predsednica društva, se je zahvalila vsem, ki so pripomogli k uresničitvi zanimive in odmevne ideje. Člani furunge, nekateri pevci **Provoxa** in mlada harmonikarica **Brigita Gregorič** so z igrivostjo, ubranim petjem in poskočnimi zvoki harmonike poskrbeli za sproščeno vzdušje, občinstvo pa si je lahko ogledalo notranjost hiške ob vagi in razstavljene informativne table ter z zanimanjem seglo po zloženki s številnimi podatki in drugimi zanimivostmi. Po prireditvi ob vagi so se obiskovalci vrnili v prostore društva upokojencev, kjer so lahko poskusili domači kruh iz krušne peči in se zadržali v sproščeni klepetu.

Vsem, ki se niso mogli udeležiti predstavitve vage, priporočamo ogled objekta in ustreznih tabel. Vse podatke, zgibanko in ključ za ogled notranjosti vage dobite pri Zdenku Zornu (Renče, Trg 65, na Starem placu). •

 Vesna Pahor
 Arhiv Društva KUL-TU-RA

Prednovoletno srečanje KO RK Renče in ADVS Štarancan

Decembra se s hitrimi koraki približuje konec leta in to je pravi čas, da se za trenutek ustavimo in pomislimo, kaj nam je leto prineslo.

V **Krajevnem odboru Rdečega križa** smo ponosni in zadovoljni na svoje delo v letu 2018 ter z optimizmom zremo v novo leto 2019. V veliko veselje nam je pomagati sovaščanom in ljudem v naši bližnji in širši okolici kot tudi sodelovati in izmenjevati izkušnje z društvi, ki jim je mar za sočloveka in delujejo po mednarodnih načelih Rdečega križa.

V četrtek, 6. decembra, smo gostili člane prostovoljnih krvodajalcev (ADVS) iz pobratenega Štarancana. V družbi kolegov smo se poveselili, si izrekli voščila in izmenjali darila. Večer smo sklenili z zdravico: še na mnoga leta skupnega sodelovanja! •

 Alenka Vodopivec, KO RK Renče
 Arhiv KO RK Renče

Voščilo 2019

Svet se vrti, čas teče. Prinašata nam vedno nove priložnosti. Priložnosti, da naša hrepenenja dobijo smisel, naše dobre želje postanejo dejanja.

Pogosto sami sebe zavajamo z upanjem, da nam bo jutri prinesel nekaj boljšega kot danes. V takem brezplodnem upanju najboljši del sebe zaklepamo v ječo brez svetlobe, brez zraka, zakopano v našo notranjost.

Ko se staro preveša v novo, si ljudje nazdravljamo, prižigamo lučke, temo hočemo pregnati z ognjemeti. Naj praznični dnevi pomagajo v kletki našega jaza prižgati ognjemet dobrote, sodelovanja, odpuščanja, strpnosti, skrbi za skupno dobro. Naj se to bogastvo, ki je edini pravi smisel življenja, kot sončni žarek razlije in pozlati vse kar je okrog nas. Naj opravimo svoje poslanstvo in si zgradimo svet, ki bo lep in prijazen za vse.

Želim vam veliko lepih trenutkov, prijaznih pogledov, zdravja, uglašenosti, harmonije in vedrine. Otrokom pa poleg tega še veliko ustvarjalne razposajenosti.

Bogomir Furlan
ravnatelj Osnovne šole Renče

Po Gregorčičevi poti

Na sončen jesenski dan, 3. oktobra, smo se v **Vrtcu Renče** odpravili na pohod po Gregorčičevi poti. Pohoda so se udeležili otroci in starši vseh skupin vrtca (Lunice, Sončki, Zvezdice, Mavrice in Oblački) ter strokovne delavke. Izpred vrtca smo po-

gumno zakorakali proti cilju pri kulturnem domu na Gradišču, ki smo ga s hitrimi in vztrajnimi koraki dosegli v 45 minutah. Na cilju smo vsi skupaj zapeli pesem *Los*, ki smo jo spoznali v tednu otroka, ter otrokom za prehojeno pot podelili čarobni ka-

menček z markacijo. Skupaj smo preživeli sproščeno, družabno popoldne. Veselimo se že novega skupnega srečanja. •

 Nina Furlan
 Arhiv OŠ Renče

Bralni tabor Osnovne šole Renče povezuje

Letošnji bralni tabor na Osnovni šoli Renče smo skupaj pripravili učenci in učitelji. Nekaj dejavnosti in vsebin so predlagali učitelji, nekaj učenci v razredih in nekaj učenci v parlamentu. Načrt dejavnosti celotnega tabora smo povezali z zgodbo *Pekarna Mišmaš*.

Učenci od 4. do 9. razreda smo si sami izbrali dejavnost, v katero smo se vključili, učenci od 1. do 3. razreda pa so imeli dejavnosti znotraj svojega razreda. Tabor se je začel 29. novembra po pouku z nagovorom ravnatelja v šolski jedilnici. Takoj zatem smo se razporedili po delavnicah. Vodili in usmerjali so nas krajanji Renč, bivši učenci naše šole, delavci **Goriške knjižnice Franca Bevka** in seveda naši učitelji.

Delo je bilo organizirano v šoli, nekaj skupin je delalo po domovih krajanov Renč, ena

skupina je šla v renški mlin, prvošolce so krajanji sprejeli v prostorih **Društva upokojevcev Renče**. Seveda smo o delu poročali drug drugemu in vsak udeleženec

je lahko izvedel, kaj se je dogajalo po različnih skupinah. Pripravili smo tudi razstavo nastalih izdelkov.

Učenci od 1. do 3. razreda so po delavnicah odšli domov, učenci od 4. razreda dalje pa smo učilnice spremenili v dnevne sobe in spalnice,

saj je sledil prosti čas, ki je bil namenjen druženju, opazovanju nočnega neba, ogledu filma, plesu, branju, klepetanju in nekaj malega tudi spanju. Učenci novinarske delavnice smo budno spremljali vsa dogajanja in za vas pripravljamo predstavitev bralnega tabora v naslednji številki Občinskega lista. Za začetek vam povemo samo to, da je po šoli dišalo kot že dolgo ne in da je bilo na taboru tako fajn, da smo učenci skoraj enoglasno predlagali, da bi imeli podobne dejavnosti večkrat na leto. Celotni prispevek bomo objavili v naslednji številki. Vabljeni k branju. •

✍ Udeleženci novinarske delavnice OŠ Renče:
Petra, Eva, Klara, Maja, Jaša
📁 Arhiv OŠ Renče

Kostanjčkov piknik v Vrtcu Renče

Dan pred jesenskimi počitnicami smo se na igrišču **Vrtca Renče** vsi otroci družili in pekli kostanj. Pri tem nam je priskočil na pomoč hišnik **Rajko**. Zapeli smo pesmico *Kostanjček Zaspancek*, opazovali peko kostanja in se družili s starejšimi in mlajšimi prijatelji iz vrtca. Iz časopisnega papirja smo si naredili posodice za kostanj, vanje naložili kostanj, si ga sami olupili in se zasluženo posladkali z njim. Kostanj je bil odličen! •

✍ Mateja Komac
📁 Arhiv OŠ Renče

Nepozabno plesno doživetje v Vrtcu Renče

V četrtek, 11. oktobra, smo v skupini Mavrice gostili prav posebnega gosta. Obiskal nas je plesalec **Tai Žnidarčič Domazet**.

Otrokom je pripravil nepozabno plesno doživetje ter jim predstavil in nazorno pokazal plesne gibe, nato smo se vsi si skupaj v »pravi plesni držji« zavrtili po igralnici. Plesno vzdušje se je iz igralnice razširilo po hodniku vrtca in privabilo v našo skupino tudi otroke iz skupin Lunice, Sončki in Zvezdice.

Kako lepo je bilo skupaj zaplesati, občudovati Taieve plesne korake in navdušenje do plesa. Hvala, Tai! •

✍ Mateja Komac
📁 Arhiv OŠ Renče

Skupni popoldnevi v Medic hotelu

Nekateri učenci od 6. do 9. razreda Osnovne šole Renče smo v letošnjem šolskem letu v sklopu krožka **Skupaj** začeli ob popoldnevih vsak mesec obiskovati starostnike v **Medic hotelu**.

Na srečanjih najprej priredimo krajši kulturni program. Prvič smo se predstavili z recitacijo Gregorčičeve pesmi *Soči* in s pesmijo *Veseli pastir* ob spremljavi flavte, ta mesec pa z veselimi zvoki harmonike. S stanovalci smo nato igrali tombolo, malo po slovensko malo po italijansko, nekaj partij briškule, brali smo jim knjige in z njimi prav prijetno poklepetali. Z veseljem

so nam povedali kakšen utrinek iz svojega življenja, mi pa smo jih z zanimanjem poslušali in izvedeli veliko novega. V duhu prazničnega decembra smo skupaj izdelovali božične okraske. Delali smo v skupinah, otroci smo pomagali in skušali delo organizirati tako, da so ga starostniki opravili samostojno. Nastali so čudoviti izdelki, ki bodo krasili njihove prostore.

Učenci in starostniki se tako že veselimo naslednjega srečanja, ki bo zagotovo spet polno veselja, topline in prijetnega druženja. •

✍ Jana Makuc, 9. a, OŠ Renče
📁 Nataša Trojer Smrečnik

Dnevi evropske kulturne dediščine

Naša dediščina: kjer preteklost sreča prihodnost

Dnevi evropske kulturne dediščine potekajo na naši šoli že enajsto leto. Letos pod naslovom *Kjer preteklost sreča prihodnost*. Ko smo premišljevali, kaj je vezni člen med tistim, kar je že bilo, in tistim, kar še bo, smo ga našli – korec. Po njem smo prepoznavni že dolga leta in upamo, da bo še naprej kljuboval vsem vremenskim spremembam.

Ko smo se prijavi na razpis, smo v programsko knjižico zapisali: »Na območju Bilj, Bukovice, Renč, Vrtojbe in širše Goriške je bila izdelava opek in korcev pred prvo svetovno vojno še močno razširjena obrt. Naši učenci bodo opekarstvo in še posebej izdelavo korcev spoznavali prek različnih dejavnosti in vse to predstavili na prireditvi. Zbrano gradivo bomo izdali v tiskani obliki.«

Že leta 2011 je pri krožku zgodovine pod mentorstvom prof. **Anke Lipicer** nastajala raziskovalna naloga *Opekarne in trgovina z opečnimi izdelki v Spodnji Vipavski dolini*. Povzetke naloge smo zbrali na plakatu, ki smo ga vključili na razstavo.

Naša želja je bila, da bi izdelovanje korcev približali otrokom. Na šolo je prišel gospod **Cveto Čevdek**, ki je najmlajšim pokazal, kako so včasih ročno izdelovali strešnike. Otroci so gnetli glino in bilo jim je všeč.

Skupina učencev od 6. do 9. razreda je imela delavnico poslikave korcev, ki jo je vodila gospa **Hema Jakin**. Pod njenim vodstvom so nastale čudovite poslikave. Razstavo poslikanih korcev smo pripravili v večnamenskem prostoru šole in jo odprli s kratko kulturno prireditvijo, obarvano z glasbenim uvodom, ki jo je z zvoki harfe pričarala **Nina Iussa Kumer**.

Pokrovitelj delavnic so bile **Goriške opekarne d.d.** Gospodu Čevdku in gospe Jakin se prisrčno zahvaljujemo, ker sta se odzvala našemu vabilu in obogatila prireditve. •

 Erna Janašković
 Arhiv OŠ Renče

Srečno in vse dobro v letu 2019

Spoštovani starši, otroci, učenci, prijatelji!

Želim vam notranje lepote, predvsem danes, ko imamo tako zgrešeno predstavo o lepoti in sreči. Zdi se nam, da smo nekaj vredni samo po imetju in videzu. Potrošniška družba nas nenehno zasipava z miselnostjo »čim več in najlepše«. Sodobni svet nas prepričuje, da ljudje nekaj veljamo samo, če imamo in smo privlačni. Pogosto se ne zavedamo, kako napačna je taka miselnost, ki pogojuje nenehno hlepenje, žalost, nezadovoljstvo in osamljenost.

Kako lažje, lepše in dobro je, če smo zgolj tisto, kar zmoremo, kar smo v svoji popolnosti.

»Če ne moreš biti borovec na gori, bodi travnata bilka, a bodi najboljša travnata bilka na bregu potoka. Če ne moreš biti drevo, bodi grmiček. Če ne moreš biti avtocesta, bodi stezica. Če ne moreš biti sonce, bodi zvezda. **Bodi vedno najboljše od tistega, kar si. Poskušaj odkriti načrt, ki si ga poklican izpolniti, in z gorečnostjo se posveti temu, da ga boš v življenju izpolnil.**« (Martin Luther King)

V letu 2019 vam želimo:
da se skupaj veselimo uspehov,
da nikogar ne pustimo samega v stiski,
da se upamo lotiti velikih podvigov zato, ker lahko računamo drug na drugega,
da drugačnost ni problem, ampak priložnost,
da nihče ne more postati naj učenec samo zaradi odličnih ocen, temveč le če je pripravljen pomagati drugim,
da skupne ideje za izboljšanje življenja na šoli in v njeni okolici padejo na plodna tla pri učencih, učiteljih in starših,
da drobna dejanja prijaznosti nikoli niso spregledana,
da s pomočjo drugih krepimo sebe.

Nikoli nismo srečen sami zase, sreča je vedno posledica razdajanja in spoznanja. Ljubezen ni skrita v imetju, tekmovanju, kopičenju, izkoriščanju, enoličnosti, temveč v premagovanju samega sebe, v odkrivanju novega, izgrajevanju, spoznavanju, odpovedovanju, darovanju ... **Ljubezen pogojuje upanje in upanje pogojuje ljubezen. Ni skrita v »jaz«, temveč v »ti, ona, on, mi in vi«.**

Želimo vam, da bi premagali oviro zunanega blišča in pogledali skozi srce, svetlobo, radost, dobroto. Podarite nasmeh, besedo, pogled, poljub, objem, prijem za roko, obisk, vzklík veselja, spodbudo, dobro voljo ... Če najdeš pot, da osrečiš drugega, si osrečil sebe.

V letu 2019 vam želimo veliko novih znanj, izkušenj, doživetij, ustvarjalnosti, novih spoznanj, ljubezni in upanj.

Kolektiv šole in vrtca.

mag. Primož Hvala Kamenšček, ravnatelj
Nataša Brovč Nanut, pomočnica ravnateljja
Matejka Kandus, pomočnica ravnateljja
Aleša Velikonja, pomočnica ravnateljja

Jesensko dogajanje na POŠ Vogrsko

Jesen nam je prinesla veliko zanimivega. Z ustvarjanjem, raziskovanjem in igro na jesenskih ustvarjalnicah smo si polepšali šolsko delo.

Interni natečaj *Šivilja* in *škarjice* nas je povabil k branju in poustvarjanju. Učenci 1. in 2. razreda so se lotili dela in se resnično

vživali v svet grajske gospe ter skromne in prijazne šivilje Bogdanke. Poglejte si omaro grajske gospe! Učenci so prejeli nagrado za skupinsko delo.

V tednu otroka so potekale predstavitve raznih športnih in plesnih dejavnosti. Učenci so si v času podaljšanega bivanja ogledali twirling, ples s cofki, plesno sku-

pino **Pro Dance** in gimnastiko. Obiskali so nas tudi člani **Konjeniškega kluba Vrtnica** in poni. Otroci so veliko izvedeli o skrbi za konja. Učenci 1. in 2. razreda so otroke vrtca in šole razveselili z glasbeno dramatizacijo *Trije metulji*. Sporočilo pravljice, da je prijateljstvo najlepše darilo, naj bo popotnica za dobre medsebojne odnose. ▶

Omara grajske gospe

Teden otroka

► V oktobru smo obnavljali tudi talne igre pred vhodom v šolo. Ristanc in ostale skakalne igre so učenci poudarili z zidnimi barvami. S pikami smo označili tudi varno pot od šole do igrišča. Ob tem bi se radi zahvalili **Krajevni skupnosti Vogrsko** za nakup barv za osvežitev talnih iger.

V novembru smo v podružnici dobili prav poseben obisk. Obiskala nas je Mlečna kraljica. Vse učence od 1. do 5. razreda je skozi različne igre in pravljico popeljala v svet mlečnih izdelkov. Njeno glavno poslanstvo je ozaveščanje o pomembnosti uživanja mlečnih izdelkov.

Prav poseben dogodek je bil tudi tradicionalni slovenski zajtrk, ki je postal že stalnica v vseh slovenskih šolah in vrtcih. Učenci so prinašali v šolo sezonsko sadje, zelenjavo, marmelade, vloženo sadje in druge izdelke. Na hodniku smo nato naredili razstavo *Pridelki in izdelki iz našega kraja in okolice*. Učenci so v času podaljšanega bivanja izdelali tudi prehransko piramido.

Letos smo v **OŠ Šempeter** pripravili Jesenski festival, ki se je odvijal pred Coroninijevim dvorcem v Šempetru. Tudi učenci **POŠ Vogrsko** so sodelovali pri

prilagi tržnice in z donacijami domačih izdelkov prispevali k njeni dobrodelni noti. Preizkusili so se v starih igrah in prav vsi učenci razredne stopnje iz Šempetra, Vrtojbe in Vogrskega so skupaj zapeli pesem **Čebelar**. •

✍ Helena Hvala Prah, Sara Ambrožič,
Andrejina Rijavec
📷 Arhiv POŠ Vogrsko

Obisk Mlečne kraljice

Razstava jesenskih pridelkov

Stare igre

Pesem Čebelar

V spomin na goriškega slavčka in konec prve svetovne vojne Že devetič po Gregorčičevi poti

Vsakoletna organizacija pohoda po Gregorčičevi poti ponuja svojstven izziv. Vedno znova je treba poiskati zanimive vsebine, primerne za mlade in nekoliko starejše udeležence pohoda. Tudi primernih poznavalcev, ki bi osvetlili pesnikovo življenje in delo, hkrati pa obravnavali pomembne dogodke za našo skupnost, ni ravno v izobilju.

Letos se nam je kot tema ponujala stota obletnica zaključka prve svetovne vojne, ki se je tako kruto in boleče dotaknila tudi naših krajev. Ker smo v zadnjem času zasledili nekaj zanimivih knjig, ki obravnavajo to tematiko, smo v **Društvu KUL-TU-RA Renče** sklenili k nam povabiti zamejskega publicista **Vilija Prinčiča**, avtorja odmevne knjige *Neme priče vojnih grozot 1915–1918*, v kateri so tudi Renče dobile opazno mesto. Z veseljem se je odzval naši pobudi.

Jesensko, vetrovno, a sončno vreme je kar samo vabilo na pohod od Renč do Gradišča, sosednje vasi, ki je bila kar enaindvajset let domovanje goriškega slavčka. Pohodniki iz Renč in okoliških krajev ter prijatelji iz pobratenega Štarancana smo se zbrali na novem delu vaškega trga pred zdravstvenim domom. Posebej smo se razveselili učencev višjih razredov **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša** iz Renč. Pisano družino sta nagovorila **Borut Zorn**, predsednik **Krajevne skupnosti Renče**, in **Janja Lipušček**, podpredsednica kulturnega društva. Za umetniški utrinek

je poskrbel mladi recitator **Gal Saksida**, ki je doživeto recitiral Vodnikovo pesem *Dramilo*.

Udeležence letošnjega, že devetega pohoda po Gregorčičevi poti je spretno vodil član društva **Janko Gorjan**. Hodili smo po obronkih renškega gričevja, mimo vinogradov in vojaškega pokopališča, kjer so pokopani številni vojaki iz prve svetovne vojne. Ker je kulturni spored pohoda vključeval tudi predstavitev knjige o pokopališčih in drugih

obeležjih v spomin na morijo prve svetovne vojne, smo udeležence opozorili na številne pomnike v naših krajih, ki kot »neme priče« nagovarjajo mimoidoče, naj razmislijo o pomenu žrtve vojakov, ki so izgubili svoja življenja. Ustavili smo se tudi na griču Rabatovec, ob oljki, posajeni v Gregorčičev spomin. V jasnem, sončnem dnevu se je od tam ponujal čudovit pogled na Vipavsko dolino in simbolno klical k upanju v lepše življenje vseh ljudi. Tu je profesorica **Darica Leban**, članica novogoriškega literarnega kluba **Govorica**, prebrala Gregorčičevo

revolucionarno pesem *Delavcem*.

Pred kulturnim domom na Gradišču so nas pričakali učenci nižjih razredov renške osnovne šole, ki so pri pouku slikali na tematiko izbranih odlomkov Gregorčičevih pesmi. Njihove pisane stvaritve so v vetru plapolale na vrvcih, ki so jih pritrdili na stebre pred kulturnim domom, in ustvarjale posebno, izvirno kuliso vsemu dogajanju. Ob spremljavi šolskega pevskega zbora so se predstavile učenke **Nina Iussa Kumer**, **Ajda Pahor** in **Aurora Ambrož**, recitatorki **Melani Seljak** in **Jana**

Makuc ter harmonikarji **Žiga Mozetič**, **Žan Gorjan** in **Tai Žnidarčič Domazet**.

Zaključna ponarodela pesem *Veseli pastir*, ki smo jo poslušali v izvedbi že omenjenega dekliškega tria ter solistov na flavti in klarinetu **Hane Lukežič** in **Marka Juretiča**, pa je povezala udeležence pohoda in pevce, saj je marsikdo pritegnil otroškemu petju. Lep prispevek je podala tudi članica novogoriškega literarnega kluba Govorica **Marija Mercina**, ki je prebrala nekaj zapisov o Gregorčiču in Stanislavu Škrabcu, ki sta bila rojena istega leta in sta tudi plodno sodelovala. Spored prireditve na Gradišču je vodila **Melanija Kerševan**, ki vedno opremi svoje nastope z manj znanimi zanimivostmi iz življenja in dela goriškega slavčka, v imenu **Krajevne skupnosti Gradišče** in društva **Gradiškovci**

pa je pohodnike pozdravila **Tina Krog**. Za pogostitev prisotnih so poskrbele prijazne Gradiškovke, ki vedno napečejo domačo frtaljo in poskrbijo za krofe, da na pohodu tudi vablljivo zadiši.

Kot vsako leto smo pohod zaključili v renški kulturni dvorani. Za uvod v predstavitev knjige *Neme priče vojnih grozot 1915–1918* je poskrbel trio trobil **Silver trio**, ki ga sestavljajo učenci novogoriške glasbene šole **Mark Volk**, **Marko Berce** in **Lan Cuder**, knjigo pa je z besedo in sliko predstavil njen avtor Vili Prinčič. Prisotne je očaralo njegovo temeljito poznavanje številnih spomenikov, pokopališč in kapeh, ki so jih postavili v spomin na padle v prvi svetovni vojni. »Sprehodili« smo se po skoraj vseh pomnikih vojne morije

na Primorskem in spoznali razsežnost spopada na našem ozemlju. Avtor je tudi odgovarjal na vprašanja poslušalcev, ki so zavzeto sledili njegovemu predavanju. Pomenljiv prispevek je dodala tudi profesorica in prevajalka **Olga Šušmelj**, ki je iz knjige prebrala pesem *Slovo od sv. Mihaela* v svojem prevodu v slovenščino in v madžarskem izvorniku. Doživeto predavanje in branje pesmi se je dotaknilo publike, ki je avtorja knjige in recitatorko nagradilo s toplim aplavzom.

Prisotni so se ob prijetnem klepetu še dolgo zadržali. •

 Vesna Pahor
 Neva Pahor, Jože Ropoša

Razgibana jesen Pihalnega orkestra Vogrsko

Po osvojeni srebrni plaketi v Filadelfiji so zaslužene počitnice **Pihalnega orkestra Vogrsko** letos hitro minile. Septembra so godbeniki spet poprijeli za svoje instrumente in pod taktirko **Nejca Kovačiča** pričeli z vajami. Ker pa morajo biti godbeniki pri igranju na prostem oziroma v sprevidih usklajeni tudi v koraku, so v vaje vključili še korakanje.

Ta jesen je bila za Pihalni orkester Vogrsko zelo pestra, saj so nanizali veliko število nastopov. V soboto, 15. septembra, so godbeniki s koračnicami popestrili večer **Društvu Škulja**, ki je pod viaduktom na Vogrskem organiziralo mednarodno škuljado. Že naslednjo nedeljo, 23. septembra, je orkester sodeloval na tradicionalni povorki borel v Vrtojbi.

Oktober so pričeli tradicionalno, z igranjem na rožnovenski procesiji na Vogrskem. Eden večjih nastopov za vogrinski orkester pa je sledil v soboto, 13. oktobra, ko so godbeniki odšli in Trst. V parku Villa Revoltella je **Pihalni orkester Arcobaleno** že petnajstič organiziral prireditev Bande in Festa, na kateri so najprej nastopili organizatorji in nato še Pihalni orkester Vogrsko. Vogrini so z odličnim nastopom navdušili poslušalce in jim polepšali večer z uspešnicami svetovnih glasbenikov (*Andante festivo*, *Abba Gold*, *Moon River*, *Santana*, *a Portrait*, *Slovenski pozdravi*). Kmalu zatem, v četrtek, 18. oktobra, so bili godbeniki spet aktivni. Sodelovali so v

Šempetru pri Gorici, na koncertu, posvečenem petdeseti obletnici dogodka, ko je Goriški oktet leta 1968 prvič zapel pesem *Vstajenje Primorske*.

Nastopov ni manjkalo niti novembra, ko je orkester zaigral na tradicionalnem martinovljanju v Bukovici, 25. novembra pa je nastopil na Festivalu godb Severne Primorske. Na tem festivalu, kjer je pihalne orkestre ocenjeval **Mitja Dragulič**, se je vogrinski orkester predstavil s skladbama *Andante Festivo* (Jean Sibelius) in *Tom Jones in Concert* (v aranžmaju Franka Bernaerts).

Tudi v decembru dela za Pihalni orkester Vogrsko vsekakor ni zmanjkalo. Praznični mesec so pričeli z intenzivnimi vajami na Vojskem, namenjenimi predvsem vadbi skladb za tradicionalni božično-novoletni koncert, ki so ga kot vsako leto doslej odigrali 26. decembra v Kulturnem domu Bukovica. ●

 Tina Saksida
 Atelje Pavšič Zavadlav, arhiv Pihalnega orkestra Vogrsko

Glasbeni vikend Šolskega orkestra Vogrsko

Že med poletnimi počitnicami so v **Godbeniški šoli Vogrsko** načrtovali delo v prihajajočem šolskem letu.

Učitelji **Nejc Kovačič**, **Janez Kajzersberger** in **Luka Carli**, učiteljica **Kristina Saksida** in **Valentina Gregorič Saksida** so skrbno in strokovno oblikovali tudi program glasbenega vikenda za učence **Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko**. Končno je prišel težko pričakovani dan, 19. oktober, ko smo se v popoldanskem času zbrali v mladinskem hotelu in Ajdovščini. Po kratkem uvodnem srečanju so se pričele intenzivne vaje. Prvi večer je bil namenjen igram. Učenci so se medsebojno spoznavali, krepili prijateljske vezi in složno reševali naloge. Zanimivo in sproščeno

so igro izvedli tudi učitelji. »Super! Lepo! Odlično! Zabavno!« so bile besede zadovoljnih učencev.

Sobotne in tudi nedeljske aktivnosti so se pričele že ob 7. uri. Vaje – sekcijske in skupne – so potekle cel dan, vmes pa je bil seveda tudi čas za razvedrilo, sproščanje odvečne energije v bližnjem parku in igre z žogo. »Bilo nam je fajn, super, zelo všeč in zanimivo!« so dejali učenci. A to še zdaleč ni bilo vse. Obiskali so nas tudi gasilci – člani **Prostovoljnega gasilskega društva Ajdovščina**. Kratko in zanimivo so nam predstavili gasilstvo. Sledila je gasilska igra, zmagovalci pa so se za nagrado zapeljali z gasilskim avtomobilom. »To je bil najbolj kul vikend,« so kasneje zapisali navdušeni otroci. Napornemu sobotnemu dogajanju je sledilo zanimivo in ustvarjalno večerno druženje.

Najboljši, smešen in super vikend, kot so ga poimenovali otroci, se je zaključil v nedeljo, 21. oktobra, popoldne. Seveda so bile pred tem intenzivne vaje orkestra, na katerih smo ugotovili, da smo se veliko naučili. Z zadovoljstvom se spominjamo teh dni, ki jih zaključujemo z mislijo naše učenke: »Glasbeni vikend je bil še lepši, kot sem si predstavljala.« •

 Valentina Gregorič Saksida
 Arhiv Godbeniške šole Vogrsko

Velik trg, velik orkester, največja izkušnja

V Trstu je pred jesensko regato Barkovljanka potekala cela vrsta spremljevalnih dogodkov. Med njimi zasluži posebno mesto glasbeni podvig – koncert *2000 flavt 2000 jader*, ki se je zgodil v nedeljo, 7. oktobra.

Na slikovitem glavnem tržaškem trgu je istočasno zaigralo več kot tisoč mladih in

profesionalnih flavtistov. Med njimi so bile tudi učenke **Godbeniške šole Vogrsko** in njihova mentorica **Kristina Saksida**. Šlo je za edinstven dogodek, kar nam pove tudi podatek, da bo koncert kmalu vpisan v Guinnessovo knjigo rekordov.

Veseli smo, da so tudi naše flavtistke sodelovale pri tem projektu. S tem niso pridobile le dragocenih in neponovljivih izkušenj, ampak so tudi začutile resnično

veličino glasbe in uživale ob igranju v tako številčnem orkestru. Po koncertu so povedale: »v Trstu je bilo lepo in zanimivo«, »bilo je zabavno, zanimivo in naporno«, »velika izkušnja, zelo velik trg, ogromno ljudi, zelo lepo«, »poslušalo nas je res veliko ljudi«.

 in [Valentina Gregorič Saksida](#) in [Kristina Saksida](#)

Interni nastop v Godbeniški šoli Vogrsko

V četrtek, 15. novembra, je **Godbeniška šola Vogrsko** organizirala prvi interni nastop v tem šolskem letu, na katerem so se občinstvu predstavili predvsem najmlajši učenci.

Najprej so na oder stopili učenci prvega razreda nauka o glasbi. Ubrano so zaigrali na uglasene cevi in nato še pristrčno zapeli vsem dobro znano slovensko ljudsko *Čuk se je oženil*. Sledile so glasbene točke z različnimi instrumenti. Učenci so se navzočim predstavili z igranjem baritonske tube, pozavne, klarineta, prečne flavte in tolkal. Odločno, a s pridihom mladostniške radoživosti sta zazveneli tudi skladbi, ki sta ju zaigrala kvintet klarinetov in kvartet flavt. Poslušalci so bili zelo veseli, saj sta jim pristrčnost in glasbena ustvarjalnost nastopajočih polepšala večer. •

 [Valentina Gregorič Saksida](#)
 [Nejc Kovačič](#)

Bogo Rusjan – človek z veliko začetnico

Bogo Rusjan se poslavlja od uredništva našega glasila.

Pred dvanajstimi leti je z začetnim navdušenjem in vso odgovornostjo sprejel članstvo v uredniškem odboru Občinskega lista. Znal in zmoget je prevzemati vse naloge, ki jih je vedno pravočasno in kakovostno opravil.

Svojo posebno ljubezen do fotografije je delil z nami in za nas. Množico dogodkov, ki smo jih skozi vsa ta leta soustvarili, je Bogo zaznal, začutil in ujel v brezčasne fotografije. Z vsem svojim delom je zagotovo, najbolj od vseh nas, zaznamoval ustvarjanje kronike našega časa in tako pustil dragoceno dediščino. Leta 2014 je prejel zlati grb, priznanje za posameznika, ki je z večletnim delom na različnih področjih družbenega življenja dosegel izjemne uspehe in dosežke, s katerimi je trajno prispeval k razvoju, prepoznavnosti in ugledu naše občine.

A Bogo je še veliko več! Je žlahten človek, ki s svojo modrostjo, dobronamernostjo in posebno toplino pusti v sočloveku neizbrisljivo sled. Zaradi njega in z njim je naše življenje bogatejše. Veseli smo, da je delček sebe tokrat delil z nami. Bogo, hvala!

Bogo (portret)

Pravkar se je zaključilo dvanajstletno obdobje od ustanovitve občine Renče-Vogrsko in začel se je četrti mandat novoizvoljenih članov občinskega sveta in novega župana. Lahko rečemo, da je še vedno mlada, majhna podeželska občina, ki pa je zelo blizu občanom, občani pa občini.

Že ob ustanavljanju občine so se krajanje vseh treh krajevnih skupnosti (Bukovica-Volčja Draga, Renče in Vogrsko) zavedali, da bo zamisel uspešna le, če bomo kot občani aktivni vsak po svojih močeh in sposobnostih. In res, takoj po izvolitvi župana in svetnikov ter oblikovanju občinske uprave so bili vzpostavljeni tudi drugi organi občine, v katerih je bilo angažiranih veliko občanov. Obstoječa društva so dobila nov zagon, ustanovila so se nova. V novi občinski skupnosti je bilo treba poskrbeti za čim tesnejše sodelovanje vseh treh krajevnih skupnosti. V želji, da bi bili vsi občani obveščeni o aktivnostih, ki se izvajajo na območju občine, je bil ustanovljen Občinski list. Imenovan je bil uredniški odbor, ki to delo opravlja

ljubiteljsko. Občani in tudi člani občinske uprave so bili zaprošeni, naj v Občinski list prispevajo opise dogodkov in po možnosti tudi fotografske zapise. Vse v duhu »kar ni zapisano, je kot da se ni zgodilo, in kjer ni fotografskega zapisa, tudi ni popolne informacije«.

Sam se s fotografijo ukvarjam že od rane mladosti in sem se že ob pripravah na ustanovitev občine zavedal, da je pomembno, da se od samega začetka poleg pisnega gradiva zbira tudi fotografsko. Poleg tekočega informiranja občanov je to gradivo namenjeno tudi arhivu občine. Že Občinski list je »kronika naših krajev« in nazorno dokumentira, kako je nastala in se razvijala naša občina. S svojo aktivnostjo sem lahko največ prispeval tam, kjer organizatorji niso uspeli sami pripraviti fotografskih dokumentov. Zanimiv je bil tudi obisk in predstavitev nekaterih podjetij v naši občini. **Boris Arčon** je običajno pripravil tekstovno predstavitev, sam pa sem prispeval fotografski material. Z Borisom Arčonom sem dobro sodeloval tudi pri pripravi križank, v katere so bile vključene

fotografije. V prvem letu izhajanja Lista je zbiranje in pripravo prispevkov za predajo oblikovalcu opravljal **Branka Arčon**. Že naslednje leto sem skoraj za desetletje prevzel tudi to delo. Moram priznati, da je bilo to delo najbolj zahtevno. Zbrane prispevke je bilo treba posredovati lektorici, vnesti popravke in opraviti usklajevanje z uredniškim odborom ter jih posredovati oblikovalcu, ki je vse pripravil za tisk. V zadnjem obdobju pa to delo opravlja mlajša članica uredniškega odbora **Vesna Pahor**.

Vsako delo je lep izziv, če ga opravljaš z veseljem!

Kako sem se začel ukvarjati s fotografijo

Še v času obiskovanja osnovne šole, takratne nižje gimnazije, mi je prišel v roke star polomljen fotoaparati, ki je na srečo preživel požig naše hiše 19. septembra 1943. Aparat je bil last mojega očeta, ki se je tudi sam že v rani mladosti navdušil na to dejavnostjo. Tudi on je še kot osnovnošolec pasel radovednost ob ustanovitvi Kina Bukovica, ki je deloval v

S tem sem začel

Danes mladi običajno pričnejo s podobnim

domačiji Mlečnik in ga je lastnik angažiral, da je ročno vrtel predvajanje filmov. V pokvarjenem fotoaparatu sem sam popravil, kar je bilo polomljeno in zvito, pokrpal preluknjan meh in ga usposobil. Kmalu so sledili prvi posnetki mojih sošolcev in sorodnikov. Aparat me je spremljal tudi na šolanju v Ljubljani, služenju vojaškega roka in nato v službi. V službi sicer ne prav dolgo, ker sem s prvimi plačami seveda dal prednost nabavi takrat sodobnega fotoaparata formata Leica. Z razvojem tehnologije se je nato nabralo kar nekaj fotoaparatorov. Fotografije v črno-beli tehniki sem vedno izdeloval sam. Preizkusil sem se tudi v izdelavi barvne fotografije, a je bila tehnologija predraga in počasna. Pred nabavo digitalnega fotoaparata sem se posvetil diapozitivom.

Danes se mladim začetnikom ni treba toliko posvečati tehnologiji aparatov, ampak vzamejo v roke pametne telefone in se ukvarjajo predvsem z obdelavo fotografij na računalniku. Ljubiteljsko bolj zagnani pa seveda morajo vedeti tudi kaj več o digitalnih napravah in možnostih, ki jih nudijo.

Izražanje v tej tehniki in zapisovanje dogodkov in spominov se ni ne začelo in ne končalo pri meni. Od očeta prek mene tudi starejša hči Rene, kiparka, uporablja fotografijo in video. Mlajša hči Neda, igralka in režiserka, pri svojih predstavah vključuje tako fotografijo kot video. Vnučinja Nina, slikarka, uporablja fotografijo za promocijo svojega dela na družabnih

omrežjih, vnukinja Polona pa se s fotografijo in videom ukvarja profesionalno.

Vsak ima v življenju svojo zgodbo, a ljubiteljska dejavnost je lepa dopolnitev življenjskim obveznostim. •

 Bogo Rusjan
 Osebni arhiv

Bogo s hčerko Rene v Mušičevi dvorani v Bukovici ob postavljanju tlaka

Obiskali smo Žalec in Celje

S precejšnim zanimanjem smo ponovno odpotovali v širno Slovenijo. Upokojenci iz Renč radi vandramo in tokrat smo izbrali dve mesti: Žalec in Celje. O teh mestih smo marsikaj slišali, se pred leti tu sprehodili, toda malo bolj poglobljenega obiska še nismo doživeli.

Začeli smo z obilnim zajtrkom na pol poti in se nato najprej ustavili v muzeju hmeljarstva v Žalcu. To je eden od štirih muzejev v Evropi in po kustosovem pripovedovanju je večji samo še muzej na Češkem. Poučili smo se o bogati zgodovini muzeja in o začetkih hmeljarstva pri nas ter ponovno ponosno šopirili svoja krila, kajti začetnik industrije zelenega zlata, kot tudi imenujejo hmelj, je bil Primorec. Z določenimi časovnimi razmaki se je hmeljarska industrija skozi stoletja enakomerno razvijala in prinašala blaginjo v celjsko pokrajino. Veliko smo izvedeli o pridelavi hmelja, nato pa smo obiskali še najnovejšo žalsko znamenitost, fontano piv Zeleno zlato. Kupiš vrček, ki ti omogoča, da pokusiš šest vrst piva, in to sredi parka. Zanimivo je, da bila fontana narejena z denarjem, ki je ostal občini od loterijskega dobitka občana Žalca.

Pot smo nadaljevali do Celja, in sicer do starega mestnega jedra. Celjski grofi so v dolgih stoletjih srednjega veka v Celje pustili velik pečat. Palače, muzeji, posebne rezidence in druge stavbe še danes krasijo stari del mesta, in če bi želeli vse obiskati, bi rabili veliko več časa. Toda dobili smo vsaj pravi vtis o urejenem in lepem mestu. Poseben pečat daje mestu Stari grad Celje. Vstopili smo skozi vzhodno predgradje, občudovali Friderikov stolp, osrednje grajsko dvorišče in vodnjak, obrambni jarek z mostom, gotski in romanski palacij, stolp nad Pelikanovo potjo in razgledno ploščad. Prav ta nam je ponudila čudovit

razgled na staro Celje, številne trgovske centre in industrijsko cono. Celje nam je pustilo vtis lepega in urejenega mesta, mogoče le malo preveč mirnega zadnje čase. Mesto je vredno ogleda, saj je naše, slovensko in zanima tudi veliko tujcev, ki smo jih srečali na gradu in ulicah.

Svojo potovalno radovednost smo potešili in pripravljamo se že na nove potovalne izzive. •

 Katjuša Žigon
 <https://upload.wikimedia.org>

Predavanje o dedovanju

V Kulturni dom Bukovica smo povabili pravnik, odvetnika v pokoju, **Metoda Ceketa**. Predavatelj je na kratko orisal nekaj najpomembnejših institutov dednega prava.

Seznanil nas je z ureditvijo zakona o dedovanju in odgovarjal na številna vprašanja prisotnih, ki so kazali zelo veliko zanimanje. Obdelali smo številna vprašanja, na primer vrste, oblike in veljavnost oporok, kdo lahko sestavi oporoko (oporočna sposobnost), kdo je lahko dedič in kakšen je dedni vrstni red, nujni delež, neveljavnost in ničnost oporoke ter njeno izpodbijanje. Predvsem je bilo pomembno, da so udeleženci dobili kratek pregled dedovanja in odgovore na vprašanja, tudi na podlagi primerov iz bogate sodne prakse predavatelja. Gospodu Ceketu se iskreno zahvaljujemo za dragocene informacije,

ki nam jih je posredoval kljub maloštevilni udeležbi. •

 Renata Tischer
 Bogo Rusjan

Domoljubje in Primorci skozi zgodovino

V petek, 19. oktobra, je v Bukovici potekalo pogovorno omizje »Domoljubje in Primorci skozi zgodovino« v počastitev državnega praznika vrnitve Primorske k matični domovini.

Uvodoma sta navzoče pozdravila predsednik Pokrajinskega združenja VSO Severna Primorska **Oton Filipič** in predsednik Območnega odbora VSO Renče-Vogrsko, Šempeter-Vrtojba, Miren-Kostanjevica **Marko Švara**.

Petnajsti september je praznik, ki ohranja spomin na dogodke, ko so Slovenke in Slovenci, Primorke in Primorci s pogumom, enotnostjo in srčnostjo pripomogli k temu, da je lahko Primorska vstala v novo življenje. Domoljubje je ljubezen do svoje domovine. Je nekaj najbolj pozitivnega in je temeljna vrednota, na kateri moramo graditi svojo državnost in varnost ter s tem svojo prihodnost.

Na pogovornem omizju so sodelovali evropska poslanka **Patricija Šulin**, podpredsednica Združenja VSO **Mojca Škrinjar** in **Vinko Jarc**, zgodovinar in veteran osamosvojitvene vojne leta 1991. Patricija Šulin je spregovorila o pomenu evropskih institucij za Slovenijo in širjenje slovenske besede. Vinko Jarc je orisal zgodovino Primorske skozi stoletja, Mojca Škrinjar pa je spregovorila o šolstvu in domoljubju ter predstavila dela Šolske sekcije Združenja VSO. Šulinova je spomnila, da se domoljubje prične doma, Jarc je izpostavil lepote Slovenije, Škrinjarjeva pa je dejala, da je zanjo domoljubje vse, kar je pogrešala v Jugoslaviji. Po njenem so vrednote slovenske osamosvojitve danes zopet ogrožene. •

 Marko Švara, predsednik Območnega odbora VSO Renče-Vogrsko, Šempeter-Vrtojba, Miren-Kostanjevica
 Jerneja Švara, Mitja Humar

Jesenska tekmovanja kotalkarjev

Pokal Evrope

Tekmovanje je letos potekalo od 29. oktobra do 3. novembra v kraju Fuengirola v Španiji. Slovenske barve so zastopale štiri kotalkarice, od tega dve iz renškega kluba. V obveznih likih je **Hana Berginc** osvojila 8. mesto, **Mija Erzetič** pa četrto. V dolgem programu je bila Mija šesta, Hana pa enajsta. Drugi dve kotalkarici, ki nista iz renškega kluba, **Maja Trojanšek** in **Clarissa Petrain**, sta v dolgem programu dosegli 9. in 11. mesto, v obveznih likih je bila Maja sedma. Renški tekmovalki je kot vedno na večjih tekmovanjih spremljala trenerka **Sara Pregelj**. Ob vrnitvi so jih na kotalkališču pričakali zvesti navijači in jim pripravili sprejem.

Pokal Perla

V soboto, 29. septembra, je na kotalkališču v Solkanu potekalo tekmovanje Pokal Perla, ki ga vsako leto organizira **Kotalkarski klub Perla**. Med sedmimi klubi so v treh kategorijah nastopale tudi kotalkarice renškega kluba in zasedle naslednja mesta: med mlajšimi deklicami je 1. mesto osvojila Mija Erzetič, drugo pa **Maja Corsi**, med starejšimi deklicami je bila tretja Hana Berginc, v kategoriji mladink pa je 1. mesto pripadlo **Ivani Štrukelj**.

Pokal Miki Miška

Tekmovanje Pokal Miki Miška, ki ga organizira **Klub za umetnostno kotankanje Nova Gorica** in je namenjen najmlajšim tekmovalcem, je bil že 25. po vrsti. Tekmovalo je šest različnih klubov iz treh držav. V treh kategorijah so tekmovala tudi renške kotalkarice. Med mlajšimi deklicami je bila prva Mija Erzetič in druga **Zala Koglot**, prav tako 2. mesto je osvojila **Mija Primožič**, med starejšimi deklicami pa je bila prva Hana Berginc. Na tekmovanju je mlade kotalkarje spremljala trenerka **Nika Petelin**.

Svetovno prvenstvo

Svetovno prvenstvo je letos potekalo v Franciji v mestu Mouilleron-le-Captif. Slovenijo so zastopale tri tekmovalke,

dve iz renškega kluba: **Jessica Marka** in Ivana Štrukelj. Obe sta tekmovali samo v prostem programu: Jessica je zasedla 9. mesto, Ivana, ki je bila prvič na svetovnem prvenstvu in tekmovala s starejšimi tekmovalkami, pa enajsto. **Tanita Kaja Černe** iz **Kotalkarskega kluba Kristal** je tekmovala samo v obveznih likih in tekmovanje zaključila na 15. mestu. Na tekmovanju je Ivana in Jessica spremljala trenerka Sara Pregelj. S tekmovanja so se vrnile zadovoljne in bogatejše za novo izkušnjo.

Člani kluba in ljubitelji kotankanja so tekmovalkam pripravili prisrčen sprejem, kot je v navadi, ko se vrnejo z večjih tekmovanj evropskega in svetovnega kova. •

 Majda Rusjan
 Ingrid Heuffel Berginc

Nastop slovenske mladinske reprezentance na Trampoline Friendship Cup

Slovenska mladinska reprezentanca se je v konkurenci dvanajstih držav udeležila mednarodnega tekmovanja v skokih na veliki prožni ponjavi.

Slovensko reprezentanco na 46. tekmovanju Trampoline Friendship Cup, ki se je odvijalo od 12. do 13. oktobra v Jablone-

cu na Češkem, so sestavljali tudi članice in člani iz **Športnega društva Partizan Renče**, ki so dosegli odlične rezultate. **Matjaž Cotič** je v kategoriji mladincev osvojil 3. mesto in s tem bronasto odličje. V sinhronih nastopih članskih dvojic sta Matjaž Cotič in **Žan Zorn** ravno tako osvojila 3. mesto in bronasto odličje. Z 8. mestom na kvalifikacijah se je v finale med dekleti prebila še **Petra Arčon**, ki je

nato osvojila končno 8. mesto. Tudi ostali naši člani **Jure Rupar**, **Enej Lango**, **Patrik Nemec** in **Lea Vidič** so odlično opravili delo in s svojimi nastopi pokazali velik napredek v tej disciplini. Vsi trenirajo pod vodstvom trenerja **Jurija Arčona**.

[✍ Alenka Cotič](#)
[📷 Arhiv ŠD Partizan Renče](#)

7. odprto prvenstvo Renč v skokih na veliki prožni ponjavi

V soboto, 1. decembra, se je v Renčah odvijalo 7. odprto prvenstvo v skokih na veliki prožni ponjavi. Tekma je bila tudi finalna tekma pokala Slovenije.

V Renčah je nastopilo 245 tekmovalcev iz dvanajstih klubov. Tekma je imela tudi mednarodne razsežnosti, saj se je poleg vseh pomembnih slovenskih klubov udeležil tudi beograjski klub **SD Matica**.

Tekmovalci domačega športnega društva so se odlično odrezali. Cicibanke so osvojile 4. mesto, renški ekipi cicibanov pa sta pobrali prvi dve najvišji lovoriki. Prav tako so zmagali mlajši in starejši dečki, starejši

deklice pa so osvojile 2. mesto. Renške mladinke so se odrezale še malenkost boljše kot njihove mlajše kolegice in dosegle najboljši rezultat s prepričljivo zmago. Mladinci so z dvema ekipama osvojili 2. in 3. mesto ter lepo zaokrožili ekipni uspeh domačega kluba.

Vsekakor je treba pohvaliti posameznike, ki so prispevali k odličnim ekipnim uvrstitvam. Med cicibani je zmagal **Mark Martinuč**, **Rok Vidič** pa je zasedel 6. mesto. Med mlajšimi dečki je s konkurenco spet pometel **Enej Lango**, ki si je z zmago pridobil tudi naslov absolutnega pokalnega zmagovalca v svoji kategoriji. Prav tako odličen je bil **Matic Bremec**, ki si je z 2. mestom na tekmi priboril tudi 2. mesto v pokalu Slovenije. K odlični uvrstitvi ekipe je s 5. mestom pripomogel **Ahac Pavlica** in si tako tudi v skupni pokalni uvrstitvi s 3. mestom priboril stopničke.

Starejša deklica in slovenska reprezentantka **Petra Arčon** se je do zadnjega borila za zmago z reprezentančno kolegico iz ljubljanskega kluba. Arčonova je bila na koncu odlična druga. Njena klubska kolegica **Veronika Žvanut** je na tekmi dosegla 5. mesto in prav tako 5. mesto v skupni pokalni razvrstitvi. Odlični so bili starejši dečki: **Patrik Nemec** je bil na tekmi v Renčah drugi, kar mu je prineslo zmago v skupni razvrstitvi za pokal Slovenije. **Jernej Pelicon** je lepo dopolnil domači klubski uspeh in na tekmi dosegel odlično 6. mesto. Nikakor ne gre pozabiti tudi **Domna Skomine**, ki si je v pokalni razvrstitvi priskakal odlično 5. mesto.

Med mladinkami sta na tekmi odlično 5. in 6. mesto dosegli **Sara Nemec** in **Lea Terčon**. Terčonova si je v pokalni razvr-

stitvi priskakala 5. mesto, poškodovana **Lea Vidič**, ki je na tekmi v Renčah nismo videli, pa si je zaradi prejšnjih odličnih raz-

vrstitev priborila 6. mesto. Reprezentant **Matjaž Cotič** je blestel med mladinci z zmago na tekmi in zmago v skupni pokalni razvrstitvi. Njegov moštveni kolega **Žan Zorn**, prav tako član reprezentance, si je s 3. mestom na tekmi priskakal tudi 2. mesto v razvrstitvi za pokal Slovenije. V pokalni uvrstitvi je 6. mesto dosegel **Nace Pavlica** in tako lepo zaokrožil odlične rezultate mladincev.

Član **Tim Mozetič** je bil na tekmi v Renčah tretji in se v skupni pokalni razvrstitvi zavihtel na odlično 2. mesto.

Vsem članom Športnega društva Partizan Renče in njihovim trenerjem iskreno čestitamo ter želimo še veliko odličnih rezultatov tudi v prihodnje. •

[in](#) [Tanja Beč](#)

Darovalci

Darovalci, in to prav posebni, so tudi krvodajalci, ki so pripravljene darovati kri neznanecem. Veliko življenj je ob boleznih in nesrečah odvisno od nepogrešljive krvi, ki mora biti vedno na zalogi, saj umeznega nadomestila zanjo ni.

Ljudje si med seboj pomagamo na različne načine, vsem pa ni dano, da bi pripomogli z lastno krvjo. Tisti, ki to lahko storijo, so pogumni, človekoljubni in vredni vse pohvale. Za njihovo plemenito dejanje na **Občinskem združenju Rdečega križa** v Novi Gorici vsaki dve leti priredijo srečanja s podelitvijo zahval in priznanj. Na zadnjem srečanju v novembru je v Slovenskem narodnem gledališču v Novi Gorici priznanje prejelo 170 krvodajalcev, med njimi je bilo devet takih, ki so kri darovali od 110- do 130-krat.

Tudi v Renčah vsakih nekaj let organiziramo srečanje krajevnih krvodajalcev. Povabimo tako aktivne kot tiste, ki so z darovanjem krvi že prenehali. Kar nekaj naših sovaščanov je že zelo velikokrat darovali kri, med njimi pa sta dva, ki izstopata.

Joško Mask s Trga je kri daroval 104-krat. Z darovanjem je začel leta 1974. Takrat je končal služenje vojaškega roka in se kot strojni vzdrževalec zaposlil pri Goriških opekarnah v Renčah. Povedal je: »V tistih časih se je na odvzem krvi vabilo ljudi po podjetjih. Kar takoj sem se odločil, da poskusim pristopiti k veliki družini krvodajalcev. Na akcije smo odhajali skupinsko, najprej v Osnovno šolo Miren, v Glasbeno šolo Šempeter, v Gasilski dom Nova Gorica. Vstajali smo ob tretji, četrtri uri zjutraj, da smo bili na odvzemu med prvimi. Po opravljeni dolžnosti in obvezni klobasi smo se podali na celodnevni ogled kraja in okolice, saj smo bili prosti. Zakaj tega ne bi izkoristili? Danes se ljudem pošiljajo vabila po pošti. Zdaj, ko so odvzemi v Splošni bolnišnici Šempeter, poteka vse hitreje. Ko opraviš obveznost, kot upokojenec »za drugo nimaš časa«, zato jo nemudoma mahneš proti domu.« Joško je bil Goriškim opekarnam zvest vse do upokojitve, krvodajalstvu pa še naprej, vendar pravi, da ne več dolgo. Škoda!

Silvano Gregorič iz Lukežičev je kri daroval 95-krat. Ker se srečanja krvodajalcev

Joško Mask

ni mogel udeležiti, smo ga obiskali na domu, mu izročili priznanje in ga prosili, da bi kaj napisali za občinsko glasilo. Darovanje krvi je zanj nekaj normalnega, bolj kot pisanje za občinsko glasilo: »Ne, ne, počakaj, da bo stotka. To imam v planu, saj bo kmalu.« Končno je popustil.

Krvodajalec je postal kar tako, brez vabila in prepričevanj. Ko je bila akcija v gasilskem domu v Novi Gorici, je šel »pogledat« in od takrat se je redno, trikrat letno udeleževal odzema. Ni mu bilo vseeno, ko je zaradi bolezni in zdravljenja moral kar za pet let prenehati. Potem se je spet vrnil med krvodajalce. Zdaj daruje kri štirikrat letno, saj pravi, da mora »nado knaditi zaostanek«.

Silvano je človekoljub, zato je po končani srednji zdravstveni šoli, ki jo je obiskoval v Šempetru, nadaljeval študij socialnega dela v Ljubljani. Leta 1991 je zamenjal delovno mesto in se kot direktor zaposlil v Domu upokojencev Gradišče. Stanovalci so ga z veseljem sprejeli. To delo opravlja še danes. V veliko veselje mu je, da so stanovalci zadovoljni in se skupaj z delavci doma počutijo kot ena velika družina. Tudi delo v Rdečem križu mu ni tuje. V osemdesetih letih, ko se je gradil vodovod na Krasu, je bil vodja brigade, ki je pomagala iskati ljudi,

ki so bili potrebni kakršnekoli pomoči. Na Območnem združenju Rdečega križa Nova Gorica je mladim predaval prvo pomoč.

Joško, Silvano, čestitke obema! Hvala za vajino človekoljubje, in pogumno še naprej, saj dajeta zgled nam vsem. Krvodajalci, hvala za vaša dejanja. Želimo si, da bi bili še dolgo aktivni. Tisti, ki še niste darovali krvi, poskusite pristopiti k temu plemenitemu dejanju. •

Srečno in uspešno 2019!

 Rožica Žvanut, KO RK Renče

 Rožica Žvanut, arhiv Primorskih novic

Silvano Gregorič

Dan zdravja v Renčah

V četrtek, 18. oktobra, se je ekipa **Centra za krepitev zdravja Nova Gorica** odpravila na dan zdravja v občini Renče-Vogrsko.

Multidisciplinarni tim, ki ga sestavljajo kineziolog, fizioterapevtki, diplomirane medicinske sestre, dietetičarka in psihologinje, je izvajal različne dejavnosti, katerih namen je bil ozaveščanje o zdravem življenjskem slogu in zdravstveni preventivi. V prostorih Kulturnega doma Bukovica je več kot sto prebivalcev občine obnovilo znanje oživljanja in se preizkusilo v različnih gibalnih testih, s katerimi so dobili oceno trenutne telesne pripravljenosti. Diplomirana dietetičarka je vsem zainteresiranim opravila tehtanje z analizo telesne sestave. Možen je bil tudi pregled ostalih zdravstvenih parametrov, kot so celokupni holesterol v krvi, krvni sladkor in krvni tlak. Na eni izmed stojnic je potekalo izobraževanje o pomenu preventivnih in presejalnih programov za zgodnje odkrivanje raka. V znamenju rožnatega oktobra pa so zdravstveni delavci velik poudarek namenili samopregledovanju dojk in udeležbi v presejalnem programu

DORA. Obravnava zdravega življenjskega sloga vsekakor ni mogla potekati brez dela psihologinj, zato je svoje mesto na dnevu zdravja dobila tudi svetovalnica za duševno zdravje. •

✍ Sebastjan Budihna
📷 Tamara Kofol

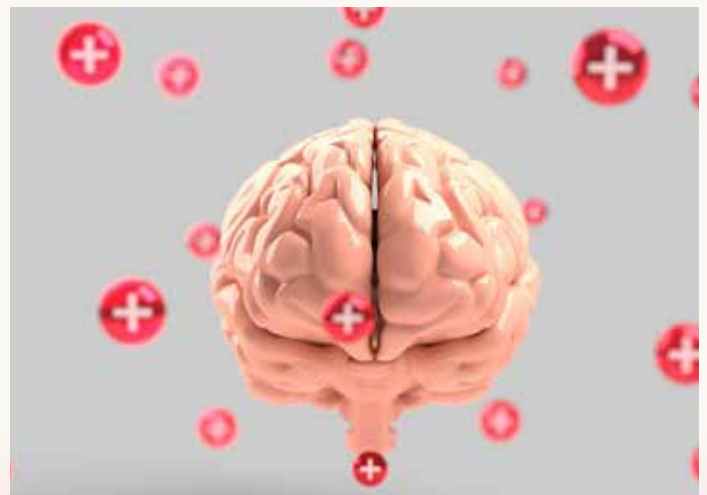
Depresija

Na tih deževen novembrski dan je na povabilo upokojencev iz Bukovice in Volčje Drage dr. **Jernej Žilavec**, specialist psihiater iz Ajdovščine, v besedi in sliki orisal, kaj vse je depresija.

Depresija je ena najpogostejših čustvenih motenj. Pri najmanj 20 % ljudi se pojavi vsaj enkrat v življenju, z njo pa se redno srečuje kar 10 % ljudi. Za depresijo lahko zbolijo kdorkoli, ne glede na starost, spol, izobrazbo in družbeni status. Depresija ni le prehodna slaba volja ali bežno žalostno razpoloženje. Prav tako ni posledica člove-

kove šibkosti, zato je ni mogoče premagati le z močno željo in voljo. Prepoznamo jo, zdravimo in premagujemo! Spoštovanemu predavatelju se iskreno zahvaljujemo za dragocene informacije, ki nam jih je posredoval kljub sramotno slabi udeležbi. •

✍ Renata Tischer
📷 Marko Lazič, www.pixabay.com

Ženske, poskrbimo za zdravje dojk

Oktober nosimo rožnate pentlje za ozaveščanje vseh ljudi o raku dojk. Zato so tudi v občini Renče-Vogrsko na že tradicionalni dan zdravja pripravili različne dejavnosti za ozaveščanje občanov o skrbi za zdravje in zdravem življenjskem slogu ter organizirali okroglo mizo o raku dojk.

Vabilu smo se zdravniki, ki se v Splošni bolnišnici Nova Gorica v Šempetru pri Gorici in v bolnišnici v sosednji Gorici ukvarjamo z zdravljenem raka dojk, **Neda Bizjak**, **Giuseppe Stacul** in **Alenka Zavrtnik Čelan**, odzvali z velikim veseljem. Srečanje je s profesionalno radovednostjo usmerjala in sooblikovala **Ingrid Kašča Bucik**. Zdravniki smo predstavili svoje delo, ki po strokovnih smernicah poteka enako na obeh straneh meje. Naj povzamem le nekaj poudarkov.

Rak dojke je najpogostejši rak pri ženskah v razvitem svetu, tudi v Sloveniji in Italiji. V Sloveniji vsako leto zbolijo skoraj 1300 žensk, približno sto v severnoprimorski regiji. Število letno obolelih je podobno tudi v Furlaniji-Juljski krajini. Bolezen lahko prizadene vsakega izmed nas, vendar značilno pogosteje zboleajo ženske po 45. letu, zbolijo pa tudi zelo mlade ženske, nosečnice in doječe matere. Tudi moški lahko zbolijo, k sreči zelo redko.

Pogosteje zboleajo tiste ženske, ki niso rodile ali so prvič rodile po 35. letu, ženske, ki morda niso dojile, ali ženske, ki so menstruacijo dobile zelo mlade in jo pozno izgubile. Pomemben dejavnik tveganja za bolezen je tudi prisotnost raka dojk v družini. Še posebej smo pozorni, če je v družini zbolelo več sorodnic v prvem kolenu ali če so zbolele mlade. Kot pri mnogih boleznih v razvitem svetu sta tudi pri raku dojk telesna neaktivnost in prekomerna telesna teža pomembna dejavnika tveganja za bolezen.

Zdravljenje raka dojk je zelo uspešno, še posebej če ga odkrijemo v začetnem stadiju. Nekaj lahko naredimo ženske same s samopregledovanjem dojk enkrat mesečno. Pozorne bodimo na morebitno zatrdlino v dojki ali pazduhi, ugreznjeno kožo dojke ali vdrto bradavico, spremenjeno kožo dojke, kolobarja ali bradavice.

Netipne spremembe na dojkah lahko odkrijemo z mamografijo. Tako v Sloveniji kot v Italiji je organiziran državni presejalni program za zgodnje odkrivanje raka dojk. V okviru programa DORA so v Sloveniji vsaki dve leti na slikanje dojk z mamografijo vabljeni ženske med 50. in 69. letom starosti. Pogosteje morajo na mamografijo ženske z dejavniki tveganja za bolezen, ki jih spremljamo v ambulantah za boleznih dojk.

Od suma na bolezen do potrditve bolezni in začetka zdravljenja je kratka pot. Iz obolele dojke pridobimo vzorec tkiva ali celice, jih pregledamo in se odločimo za način zdravljenja. Pri odločitvi sodeluje več zdravnikov različnih specializacij, saj želimo, da je zdravljenje za bolnico kar najbolj prijazno in seveda tudi učinkovito. Največkrat se zdravljenje začne z operacijo, navadno le z odstranitvijo obolelega dela dojke. Ob operaciji ugotavljamo tudi morebitno prizadetost pazdušnih bezgavk z rakavimi celicami. Največkrat odstranimo le prvo v verigi bezgavk, v katero se stekajo limfne poti iz dojke – varovalno bezgavko. Po taki minimalno invazivni operaciji je okrevanje hitro. Če je treba, tudi ob pomoči plastičnega kirurga poskrbimo, da je kozmetični učinek operacije odličen. Glede na lastnosti tumorja se po operaciji odločamo za dodatno ali adjuvantno zdravljenje. Pri ohranjeni dojki

pride v poštev obsevanje, kemoterapija pa le, če ocenimo, da bo za bolnico učinkovita. Pogosto so bolnice več let deležne le hormonskega zdravljenja, ki ima malo stranskih učinkov in ga dobro prenašajo. Pri določenih vrstah raka dojk so zelo učinkovita biološka zdravila. Če je potrebno in za bolnico koristno, ji predpišemo več oblik adjuvantnega zdravljenja.

V pogovoru po predstavitvi našega dela so prisotni v sproščenem vzdušju lahko ugotovili, da so ženske, če zbolijo, na obeh straneh meje deležne enake oskrbe in zdravljenja. Zdravljenje raka dojk je zelo učinkovito, zato veliko bolnic po zaključenem zdravljenju živi med nami. Te pogumne ženske so naše pomembne sodelavke, saj kot pričevalke uspešnosti zdravljenja aktivno ozaveščajo ženske o tej pogosti bolezni, ki je tudi dandanes prepogosto tabu. Zato vabljeni, da si dojke enkrat mesečno samopregledujete, se udeležite presejalnega programa DORA in se v primeru povečanega tveganja za rak dojk ali težav zglasite v naših ambulantah za boleznih dojk ter s tem naredite odločilni korak za svoje zdravje. •

 Alenka Zavrtnik Čelan, dr. med.
Specialistka ginekologije in porodništva
 Borut Kalin

Slovenija brez tihega ubijalca – hepatitisa C

Zadnji teden novembra in prvi teden decembra sta v Sloveniji potekala v znamenju komunikacijske akcije *Ste prepričani, da ste zdravi? Poiščimo vse okužene*. Gre za akcijo ozaveščanja o okužbi z virusom hepatitisa C, ki jo v sklopu globalnega gibanja *Poiščimo manjkajoče milijone (Find The Missing Millions)* skupaj s podporniki izvaja Slovensko društvo bolnikov, obolelih za hepatitisom, Slovenija HEP.

V času trajanja akcije so potekala strokovna srečanja, cilj pa je bil spodbuditi čim več ljudi, da se testirajo za to tiho bolezen, ki med drugim lahko vodi tudi v raka jeter in je usodna. **Marko Korenjak**, predsednik Društva Slovenija HEP in predsednik **Evropskega združenja bolnikov s hepatitisi (ELPA)**, je ob tem poudaril, da je ravno zdaj, bolj kot kadarkoli, pomembno, da poiščemo vse bolnike s to kronično boleznijo in izkoreninimo virusni hepatitis. »Naša vizija je Slovenija brez hepatitisa«, je še dodal.

Vzporedno s komunikacijsko akcijo sta v Ljubljani potekala kongres Evropskega združenja pacientov z obolenji jeter – ELPA (25. do 28. november) in **11. evropska konferenca o javnem zdravju – EPH**, celoten teden med 20. in 27. novembrom pa je posvečen tudi evropskemu tednu testiranj na HIV ter virusa hepatitisa B in C. Na evropski ravni glasovanje za pobudo aktivnega vključevanja ranljivih in specifičnih skupin, pri katerih je ravno hepatitis C bolj prisoten, v sistem zdravstvene oskrbe. Pobudo je Evropska komisija uvrstila v ožji izbor programov, ki bodo tvorili tematske smernice zdravstvene politike v 2019.

Pravočasno odkrijmo manjkajoče milijone okuženih!

Po ocenah Svetovne zdravstvene organizacije je na svetu z virusnim hepatitisom (različni tipi) okuženih 325 milijonov ljudi, od tega se jih 300 milijonov (to je 9 od 10 ljudi!) tega ne zaveda. Svetovna zveza za hepatitis (*World Hepatitis Alliance*) je zato zastavila ter izvaja triletni program ozaveščanja in iskanja manjkajočih milijonov okuženih, s katerim do leta 2030 želi diagnosticirati 95 % okuženih in celovito zaustaviti hepatitisa B in C.

Hepatitis C se prenaša z izpostavljenostjo okuženi krvi, nezaščitenimi spolnimi odnosi z okuženimi ter z okužene matere na novorojenca. Cepiva zanj še ni, je pa ob pravočasnem odkritju in z novimi zdravili, ki so danes na voljo, učinkovito in skoraj 100-odstotno ozdravljiv. Žal pa se večina bolnikov okužbe ne zaveda, saj se ta pogosto ne pokaže z zlatenico in ostalimi bolezenskimi znaki. Usodne posledice lahko pridejo na plan šele 20 do 40 let po okužbi, prepozno odkrite in nezdravljene okužbe pa so danes glavni razlog, da na svetovni ravni hepatitisu C vsako leto podleže najmanj 1,5 milijona ljudi.

Rdeča nit komunikacijske akcije sta alarmantna podatka, da na svetu 55 milijonov ljudi nevede živi z virusom hepatitisa C (HCV) ter dejstvo, da brez diagnoze in pravočasnega zdravljenja okužba lahko vodi v kronično bolezen jeter, cirozo ali celo raka jeter. Cilj ozaveščanja je širšo javnost pozvati k odprtemu diskurzu, vsakega posameznika pa k odgovornem ravnanju in, ob najmanjšem dvomu, testiranju. Informiranost o hepatitisu C, odgovorno ravnanje, pravočasno testiranje ter zgodnje zdravljenje te okužbe lahko preprečijo usodne bolezenske zaplete oziroma pozdravijo že razvite posledice in s tem rešijo dragocena življenja.

Poiščimo okužene v Sloveniji in prispevajmo k izkoreninjenju hepatitisa C na globalni ravni

V Sloveniji je po navedbah Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) s hepatitisom C okuženih vsaj 0,3 % celotne populacije. Ocena za svet pa je, da je s hepatitisom C okuženih 71 milijonov ljudi. Kampanja ***Ste prepričani, da ste zdravi? Poiščimo vse okužene*** zato poziva, da se vprašamo, ali smo morda okuženi, da ustrezno ukrepamo in tako pripomoremo k celovitemu izkoreninjenju te bolezni na globalni ravni. Pri tem se za nasvet in pomoč lahko obrne tudi na Društvo Slovenija HEP. »Društvo Slovenija

HEP na področju hepatitisa deluje na lokalnem in nacionalnem nivoju hkrati. Naša glavna cilja sta informiranje ljudi o tem, kje in kako se lahko testirajo ter zmanjšanje stigmatizacije za ljudi, ki v Sloveniji živijo s hepatitisom. Izobražujemo, usposabljammo, nudimo strokovno svetovanje in psihološko podporo,« je povedal Marko Korenjak, predsednik Društva Slovenija HEP.

Komu svetujejo testiranje?

Verjetnost okužbe s hepatitisom C je večja pri tistih, ki so pred letom 1993 dobili transfuzijo krvi, pri uporabnikih intravenoznih drog, pri osebah z neprofesionalno izvedenimi tetovažami, piercingi ali akupunkturo. Okuženi so lahko ljudje z zgodovino tvegane spolnega vedenja ter tudi tisti, ki so živeli v skupnem gospodinjstvu in izmenjavali pribor za osebno higieno (britvice, zobne ščetke, škarjice za nohte ...) z morebitnimi okuženimi.

Kje se lahko testiram?

Testiranje krvi na okužbo z virusoma hepatitisa B in C je možno v Ambulanti za svetovanje in anonimno testiranje, ki se nahaja na Kliniki za infektivne bolezni in vročinska stanja na Japljevi 2 v Ljubljani, vsak ponedeljek med 12. in 14. uro. Testiranje je anonimno, brezplačno in zanj ne potrebujete napotnice. •

Več na:
<http://www.slovenijahep.si/>
<http://www.worldhepatitisalliance.org/missing-millions/join-the-quest/>

Dodatne informacije:
 Zala Grilc, zala.grilc@sm-studiomarketing.com, 040 481 210

Cona A – pripovedi naših bralcev

Po kapitulaciji Italije se je partizansko gibanje številčno in tudi materialno močno okrepilo. Goriška fronta je bila tista prelomna točka, ko se je v naših krajih za nekaj dni začutila svoboda.

Sovražnik, tokrat Nemci s svojimi kvizlinskimi enotami, pa je bil še vedno vojaško močan in še naslednji dve leti sta minili v trpljenju, žrtvah, pomanjkanju in vsem hudem, kar prinese vojna. Marca, še bolj pa aprila 1945 se je vse več sovražnih enot umikalo prek naših krajev v Gorico in naprej proti zaveznikom, ki so prodirali iz Italije proti zahodnim delom Slovenje.

Gospa **Vida Malalan**, rojena Martelanc, z Volčje Drage 4 se umika četnikov skozi naše kraje, ki so potekali 29. in 30. aprila 1945, še živo spominja. Z mamo Klementino sta živeli v prizidku v kletnih prostorih njihove hiše, ki je bila leta 1943 požgana. Z mamo sta bili sami. Oče Sebastjan je bil v ilegali, brat Cvetko pa je bil v partizanih že od leta 1942 (med prvimi prostovoljci v vasi). Gospa Vida pripoveduje: »Te dni, 29. in 30. aprila, je izredno močno deževalo, nalivi kar niso pojenjali. Na cesti proti Gorici so se začele pojavljati kolone četnikov in raznih izdajalcev, ki so se borili na strani okupatorja. Večinoma so šli peš, nekateri so imeli tudi vozove. Vsake toliko se je

kolona zaustavila, takrat so prišli četniki v hiše. Nekateri so si le pogreli hrano, mleko in podobno. Nekateri pa so pobirali vse mogoče, da bi lažje nadaljevali pot naprej. Tako so nam vzeli tudi sicer nevozno kolo, ki smo ga kasneje dobili v obcestnem jarku proti Šempetru. Vsa ta vojska se je skozi vas premikala vse do pozne noči 30. aprila 1945, potem pa je vse utihnilo in tudi deževati je prenehalo. Prvega maja dopoldan okoli 10. ure je bilo nebo brez oblaka. Dekleta iz soseščine so v naši sobi v prizidku šivala zastave. Jaz sem imela deset let in sem bila na oknu za stražarja. Nankrat sem zagledala partizane s slovensko zastavo. Pozneje sem izvedela, da je tedaj

zastavo nosil moj bodoči mož. Bataljon je vodil moj brat Cvetko. Ob snidenju smo bili vsi presrečni, vendar so nam povedali, da gredo naprej v boj v Gorico.«

Gospa Vida se dobro spominja še mnogih tedanjih dogodkov, ki jih bomo seveda še objavljali. Kako pomembno je takrat bilo, da so partizanske enote zasedle Gorico in njeno okolico, je seveda pokazal čas. To je najprej vplivalo že na samo razdelitev na cono A in cono B ter kasneje tudi na določitev državne meje med tedanjo Jugoslavijo in Italijo. ●

in Jože Ropoša

Tretja ofenziva – zaledje

Glavna smer napada italijanske vojske med 3. ofenzivo je bila Doberdobska planota, natančneje hrib Debela griža, po italijansko Monte San Michele, in območje okoli Plav severno od Gorice.

Italijani so 3. armado, ki je zasedala območje od reke Vipave pa do morja, povečali predvsem s težkim topništvom. Avstro-ogrsko armada si kaj takega ni mogla privoščiti, saj je bila bitke še na dveh frontah: srbski in ruski. Preostalo ji je le, da je utrdila obstoječe položaje. Avstro-ogrski poveljniki so prosili za dodatne enote, vendar so jih dobili zelo malo. Te enote so 26. oktobra prišle do postaje v Volčji Dragi in potem peš nadaljevale do Šempasa, kjer je bilo zbirno mesto.

STARA CERKEV SV. LOVRENCA
V BUKOVICI - BRITOF

Pričakala jih je tudi godba, vendar so že 28. oktobra odšli na bojišče.

Enote, ki so bile med boji na počitku, so prostor za počitek poiskale pri domačinih ali v kakšnih večjih objektih. Če vojaki niso našli nič ustrežnejšega, so začasno zasedli tudi cerkvene prostore. Precej vojakov, ki so se borili na Krasu, se je zaradi vsega hudega, kar so doživeli na fronti, ustavljalo tudi v naših krajih, predvsem v Biljah, Bukovici, Renčah in Volčji Dragi. Marsikdo še ima fotografije svojih prednikov z vojaki pred domačo hišo. Na fotografiji, ki jo predstavljam, je stara cerkev sv. Lovrenca v Bukovici, v zaselku Britof, ki je bila med vojno porušena. Pred njo so se fotografirali vojaki, ki so morda v njej tudi počivali ali pa so tja postavili le za spomin pred ponovnim odhodom na frontno linijo. •

 in Jože Ropoša

Komemoracija v spomin na žrtve prve svetovne vojne

Na pobudo renškega župnika **Marka Kosa** je 31. oktobra na vojaškem pokopališču v Oševlju potekala slovesnost v spomin na vse preminule in trpeče v prvi svetovni vojni, ki se je končala pred sto leti.

Na tem območju so med prvo svetovno vojno stale bolnišnice, zato so na tukajšnjih pokopališčih večinoma pokopani vojaki, ki so v teh bolnišnicah izgubili bitko za življenje.

Gospod župnik je za umrle vojake vodil krajšo molitev in podal nekaj misli o grozodejstvih, ki so se takrat dogajala. Zbrane pa je prijazno nagovoril gospod **Miran Pahor**, ki se zelo rad posveča zgodovini naših krajev, in živo opisal nekaj takratnih dogodkov. •

 Majda Rusjan
 Radovan Rusjan

Srečanje rodbine Lovec

V preteklosti niso bile družine z desetimi ali več otroki nobena redkost. Danes je takih družin zelo malo. Ena številčnejših rodbin v občini Renče-Vogrsko je vsekakor rodbina Lovec iz Bukovice.

V soboto, 6. oktobra, smo se zbrali pri cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici na prvem srečanju rodbine Lovec. Ko smo prispeli na parkirišče ter tam zagledali sorodnike in znance veselih obrazov, polne pričakovanj, ki so se med sabo pozdravljali, sem se zavedal, da je to plačilo za ves trud, ki smo ga bratranci in sestrične vložili v to srečanje. Odzvalo se je 110 sorodnikov. Za prvo srečanje je to kar spodbudna številka. Ob 14. uri smo v cerkvi sv. Lovrenca imeli spominsko sv. mašo za vse žive in pokojne sorodnike. V pridigi je pater **Rafael Slejko**, ki je vodil sv. mašo ob sodelovanju domačega župnika **Vojca Žaklja**, poudaril pomen duhovnega življenja naših prednikov, saj so prav v veri iskali spodbudo za vsakdanje življenje. S petjem je sodeloval zbor Lovčevih pod vodstvom **Jožefa Lovca**. V oznanilih je **Zoran Slejko** na kratko povzel nastajanje rodovnika in poudaril, da je sorodstvo res številno, čeprav je vse manj starih, ki razpolagajo z verodostojnimi podatki. Kljub temu mu je

Rodbina Lovec se je pred 450 leti naselila v Bukovici. Po domače se je domačiji reklo »pr Loučevih na hribu«. Poslopje na hribu je med najstarejšimi v Bukovici, staro je med 400 in 500 let ter je bilo večkrat preurejeno in popravljeno. Hišna imena se ohranjajo skozi čas, čeprav se medtem priimek v hiši večkrat zamenja. Priimek Lovec, ki izhaja iz poklicnega poimenovanja, se je iz nemškega Jäger v srednjeveški Italiji spremenil v Lovi in kasneje v Lovec.

uspelo ugotoviti, da do sedaj znani podatki o rodbini Lovec segajo v leto 1600.

Po končani maši smo se nastavili našemu sorodniku, fotografu **Danijelu Olivu**, nato pa obiskali grobove na pokopališču. Kulturni in družabni del srečanja se je nadaljeval v koči nad Renčami do poznih

večernih ur. Predstavljen je bil tudi rodovnik rodbine Lovec, za glasbeno vzdušje in prepevanje so poskrbeli naši mladi z obvezno harmoniko in kitaro. •

 Zoran Slejko
 Osebni arhiv

Zahvalna nedelja v Bukovici

V cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici smo v nedeljo, 4. novembra, obhajali zahvalno nedeljo.

Praznik zahvale za darove narave so poznala že stara ljudstva. Po odhodu Judov iz egiptovske sužnosti je zahvala v judovstvu dobila še bogoslužni in odrešenjski

pomen. Judje se odhoda iz sužnosti še vedno spominjajo ob šotorskem prazniku, ki ga praznujejo na šotorsko nedeljo ali sukot.

V krščanstvu pa praznik zahvale ne pomeni le hvaležnosti za darove narave, temveč tudi za druge darove, kot so spoznanje, svoboda, dobrota, dom, čas in vera. Zahvala zajema celotno naše življenje, vse, kar smo in kar imamo. V cerkvi sv. Lovrenca je ob tej priložnosti daroval mašo domači župnik **Vojc Žakelj**, odlomek iz Svetega pisma pa je prebrala **Vesna Duval**. Župljani so kot izraz hvaležnosti za dobro letino pred oltar prinesli nekaj pridelkov s polj in sadovnjakov ter seveda kruh in vino na oltarju, ki je bil ob tej priložnosti še posebej okrašen. •

 in Jože Ropoša

Na Vogrsko priromal sveti Miklavž

Leto zaključuje svoj obhod in na vrata sta potrkala veseli december in adventni čas. Na prvo adventno nedeljo je bilo na Vogrskem veselo, razigrano in polno pričakovanj.

Začelo se je že zjutraj z nedeljsko mašo. Otroci so k blagoslovu veselo nosili adventne venčke. Sledil je prižig prve svečke doma ob nedeljskem kosilu. Ko se je dan že prevesil v noč, pa je nastopilo veselo pričakovanje prihoda svetega Miklavža. Otroci so se nanj pripravljali kar nekaj časa. Bili so pridni, ubogljivi, vadili so igralske talente in urili glasilke. Seveda je Miklavž vse to spremljal, si vzel čas in nas obiskal. Cerkev so napolnili otroci s starši, starimi starši in drugimi sorodniki iz naše župnije in od drugod. Na to smo še posebej ponosni.

Celoten Miklavžev večer so popestrili otroški glasovi domačega cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom **Katarine Tischer Gregorič**, manjkala pa ni niti spodbudna beseda našega župnika **Cvetka Valiča**. Piko na i celotnega dogajanja so pričarali otroci z igrico **Lepo je imeti prijatelja** pod skrbnim očesom naše **Veronike Šuligoj**. Da se je stvar spletla tako, kot se mora, pa sta poskrbela prikupni

angelček in pretkani parkelj. Sledilo je obdaranje, ki so ga otroci že nestrpnostno čakali. Miklavžu so kaj lepega zapeli ali povedali, nekateri so se ga tudi malo bali.

Večer smo zaključili z veliko mero hvaležnosti, zadovoljstva in lepih želja. Ob vsem lepem, kar smo doživeli, se moram zahvaliti vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali, izrazili

spodbudne besede in pohvale ter se v tako velikem številu udeležili našega miklavževanja. •

Želim vam vesele, mirne in zdrave božično-novoletne praznike.

Alenka Melinc
 Franko Merkelj

Miklavž v Renčah

Na Miklavžev predvečer se je v župnijski dvorani v Renčah zbralo veliko število otrok. Nekateri veseli, razigrani, polni pričakovanj, drugi malce prestrašeni, velikih oči in negotovi so se skrivali v varnem zavetju maminega naročja. Vsi so čakali velikega dobrotnika, sv. Miklavža, ki jim je že lansko leto obljubil, da jih bo tudi letos obiskal, če bodo ostali pridni.

Seveda so renški otroki najbolj pridni otroci na celem svetu, zato ni nobenega dvoma, da sv. Miklavž ne bi prišel. Ker pa je bila pred njim dolga pot in je obiskal ter razveselil tudi ostarele in slabotne v Medic hotelu, je s svojim prihodom malce zamudil. A nič zato! Otroci so v tem času, ko so čakali nanj, z zanimanjem spremljali igrico oz. zgodbo o življenju sv. Miklavža, ki so jim jo zaigrali »ta veliki« otroci. In potem ... Angelčki so naznanili prihod sv. Miklavža in ga pospre-

mili med renške otroke. Na obrazih otrok je bilo razbrati iskreno veselje in radovednost, kaj jim bo sv. Miklavž prinesel. Prav vse otroke je obdaril z lepo in skrbno izbranimi darili.

Hvala sv. Miklavžu in vsem njegovim sodelavcem za obisk in vse, kar so dobrega storili za krajane, še posebej za naše male otročičke. Nasvidenje drugo leto, sv. Miklavž! •

Martina Bizjak
 Marica Kobal

Zakaj je med boljši od sladkorja?

Sestava in lastnosti medu

Med je povsem naravno živilo. Vsebuje okrog 200 različnih snovi. Lastnosti in kakovost medu so odvisni od izvora nektarja, zrelosti medu, klimatskih pogojev, sezone, sestave tal, načina in pogojev pridelave in shranjevanja in tudi od čebelarke prakse. Nekatere sestavine so posledica zorenja medu, nekatere dodajo čebele, izvor nekaterih pa so rastline. Med istega botaničnega porekla se razlikuje zaradi klimatskih razlik in različnega geografskega porekla. Že majhne spremembe v količini naštetih organskih in rudninskih snovi spremenijo barvo, vonj in okus. Od tod potem toliko različnih vrst medu, od svetlega do temnega z vsemi njihovimi značilnostmi. Od slovenskih medov imajo najvišjo antioksidativno učinkovitost hojevi medovi, sledijo smrekovi, gozdni, kostanjevi, cvetlični, lipovi in nazadnje akacijevi.

Vrste medu so dobile imena po rastlinah, na katerih čebele nabirajo medičino oz. mano. V Sloveniji so to predvsem akacija, lipa, smreka, hrast, kostanj, hoja, oljna ogrščica, ajda ... In od tod tudi toliko različnih vrst medu: akacijev, lipov, smrekov, kostanjev, hojev, regratov ...

Uporaba medu

Med se večinoma uporablja kot nepredelano živilo, uporablja pa se tudi v živilsko predelovalni industriji kot sladilo. Uporabljajo ga tudi zaradi okusa in viskoznosti, predvsem pri proizvodih, ki temeljijo na žitaricah.

Zaradi enkratne sestave se prebava medu pri človeku razlikuje od prebave drugih

vrst sladkorjev. Med vsebuje predvsem enostavne sladkorje, ki jih naše telo lahko direktno izkoristi. Če ga primerjamo z belim sladkorjem, ima med manjši vpliv na količino glukoze v krvi, in to predvsem zaradi visoke vsebnosti fruktoze.

Raznolikost medu lahko s pridom izkoristimo pri pripravi raznovrstnih jedi in napitkov. Za vsak okus lahko kaj najdemo. Uporabimo ga lahko za zajtrk, malico, večerjo, pa tudi pri pripravi kosila je uporaben. Z medom lahko nadomestimo sladkor, ki ga uporabljamo v prehrani ali ga uporabimo kot dodatek glavnim jedem. Sladkanje čaja z medom je stara navada, z njim pa lahko sladkamo tudi kavo, šabeso, ledeni čaj, smutije, limonado, mlečni riž, razne kaše, sladoled, sadne solate ... Poleg tega da si med zjutraj namažemo na kruh, ga lahko dodamo tudi v kosmiče, si pripravimo skutni namaz z medom ali namaz z medom in kakavom, kisló smetano z medom, dodamo ga lahko v jogurt ali si pripravimo palačinke z medom. Poda se pri pripravi piščančjih, divjačinskih in azijskih jedi. Tudi omake, prelive, marinade in zelenjava dobijo z dodatkom medu posebne arome. Nepogrešljiv je seveda pri pripravi slaščic. Uporabimo lahko recepte za navadni sladkor, pri tem pa moramo upoštevati, da je slajši kot navadni sladkor in da vsebuje več vode, zato vzamemo malo manj medu, kot je predpisanega sladkorja, količino tekočine v receptu zmanjšamo

za ¼ teže dodanega sladkorja. Pečemo pri malo nižji temperaturi, da preprečimo prekomerno porjavitev peciva. Med veže nase vlago, zato ostane pecivo z medom dalj časa sveže in zmanjšuje drobljenje peciva.

Pri pripravi jedi iz medu je treba upoštevati tudi

njegovo aromo. V splošnem je za svetlejšje vrste medu značilna mila, nežna aroma, temnejše vrste pa imajo močnejšo aromo. Zato bomo za slajenje nežnih jedi, kjer ne želimo, da prevladuje okus medu, uporabili nežen akacijev med, v golaž bomo dodali temen gozdni med, medenemu pecivu pa bo odlično aromo dal kostanjev med. Medu pri peki in kuhi ne uporabljamo zaradi njegovih zdravih lastnosti, ampak predvsem zaradi njegove arome. Če je le možno ga dodamo na koncu kuhanja, da ohranimo več sestavin.

Razlika med belim sladkorjem in medom je več kot očitna. V belem sladkorju je le disaharid saharoza, ki se razkroji v glukozo in fruktozo, in nič drugega. V medu so tudi sladkorji, pa še druge snovi, skoraj vse, kar vsebuje in potrebuje človeško telo, zato ima med posebne lastnosti, ne samo sladkost. In ne nazadnje: pri proizvodnji sladkorja se uporabljajo različne kemikalije, v nasprotnem primeru pa je med popolnoma naraven proizvod čebel, ki mu ničesar ne dodajamo niti ne odvezujemo, ne vsebuje nobenih konzervansov, vsebuje pa antioksidante in deluje protimikrobno. Naša novoletna zaobljuba bi lahko bila bolj zdrav način življenja – v vsakdanji prehrani zamenjamo med za sladkor.

Za začetek lahko pripravimo preprost osvežilni in krepičen napitek – limonado z medom. Iztisnemo sok polovice limone, dodamo kozarec tople vode in žlico medu ter dobro premešamo. Napitek bo še izdatnejši, če ga bomo uživali na tešče. •

 Andreja Kandolf Borovšak
 Arhiv ČZS

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljani v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Besedilo naj bo napisano v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši ločljivosti, ločene od besedila.
- Besedilo in fotografije naj bodo e-sporočilu priloženi kot priponke.
- Avtorji besedila in fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih besedil ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), jih pošljite v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15. 2. 2019)!**

NAGRAJENCI ZA PRAVILNO REŠITEV KRIŽANKE »KRISTAL D.O.O.«

Izmed 17 prispelih rešitev so bile izžrebane:

1. **Mimi Černe**, Mohorini 33, 5292 Renče
 2. **Irena Gregorič**, Bukovica 51a, 5293 Volčja Draga
 3. **Majda Vičič**, Lukežiči 39, 5292 Renče
- Čestitamo. Izžrebani nagrade prevzamejo v prodajalni KRISTAL d.o.o. v Renčah.**

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE KRISTAL D.O.O. IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE GLASILA:

Vodoravno: STEKLENINA, TONI SAILER, EMIR, NOLTE, KADAVER, IK, LŽ, SISTOLA, OC, IT, BK, BEARA, KRA, RRA, PIA, UKLETOST, SOTLAR, GO, IVO, RTV, ORA, PICOPEK, LN, AORTITIS, ANGERER, EINSTEIN, ASANA, FORI, CKZK, TKALNICA, FADOS, BAS, MAURA, T, IT, NR, JLA, MS, HUS, AIL, IZDELKI, LČ, ZA DOM IN, NAT, OB, S, OPERA, GOSPOD, R, SN, I, VITICA, TG, NEAR, NETIVO, ILKO, JSTVO.

Nagradna gesla: PRODAJALNE KRISTAL, IZDELKI ZA DOM IN GOSPODINSTVO.

Gluhi štruklji

So bili časi, ko ni bilo kaj dati na mizo, posebno ob praznikih, vendar je mama znala čarati: iz nemogočega je nastalo to, kar še danes pripravljam.

Sestavine za gluhe štruklje:

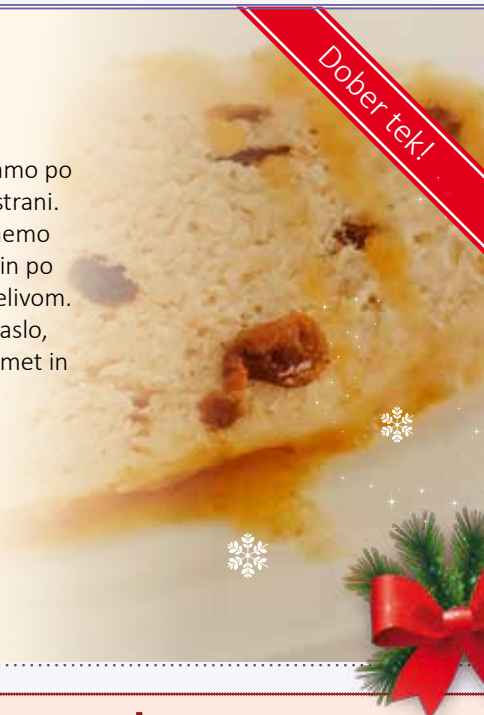
- 1 dl mleka
- 3 dag kvasa
- ščepec sladkorja
- 45 dag moke
- suho sadje (rozine, marelice ali slive)
- ščepec soli
- 1 dl vode

Najprej pripravimo kvasec. V ogreto mleko razdrobimo kvas, dodamo sladkor, posujemo z eno žlico moke in pustimo vzhajati. Posebej presejemo ostanek moke, po želji dodamo na manjše koščke narezano suho sadje, ob strani pa še sol. Moki dodamo vzhajan kvasec in pri tem pazimo, da ne pride v stik s soljo. Zalijemo z vodo in zgetemo v gladko testo. Iz testa oblikujemo štručko in jo damo kuhati v osoljeno vrelo

vodo. Štručko kuhamo po 20 minut na vsaki strani. Kuhano testo vzamemo iz vode, narežemo in po želji prelijemo s prelivom. Za preliv rabimo maslo, krušne drobtine, cimet in sladkor za posip. •

Dober tek!

 Renata Tischer

Brezplačni izobraževalni programi

v okviru projekta »Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc od 2018 do 2022«

Ljudska univerza Nova Gorica vabi k vpisu na brezplačne strokovne tečaje.

NAPOVEDNIK BREZPLAČNIH TEČAJEV

Tečaji tujih jezikov:

- **ANGLEŠČINA, ITALIJANŠČINA, NEMŠČINA**
Trajanje: 60 ur. Začetni, osvežitveni in nadaljevalni tečaj.
- **SPORAZUMEVANJE V SLOVENSKEM JEZIKU**
- **Za govorce slovenščine kot neprvega jezika.**

- **DOBRA KOMUNIKACIJA – DOBRI ODNOSI.** Trajanje: 60 ur.
- **ZDRAVI IN VITALNI.** Trajanje: 60 ur.

Tečaji za pridobivanje digitalnih kompetenc (50 ur):

- **DIGITALNA MINEŠTRA.** Učinkovito delo z računalnikom – *Word, Excel, predstavitev, e-pošta, internet, spletna trgovina, e-zdravje itd.*
- **ABC UPORABE EXCELA.** Nadaljevalni tečaj.
- **DIGITALNA FOTOGRAFIJA.** Začetni in nadaljevalni tečaj.
- **KAJ DOBREGA PONUJA SPLET?**

Komu so tečaji namenjeni?

Zaposlenim in brezposelnim osebam, starejšim od 45 let. Prednost bodo imeli odrasli s končano srednjo šolo ali manj usposobljeni na določenem področju. Če bo prostor v skupinah, bomo vanje lahko vključili tudi mlajše osebe.

Kontaktna oseba:

Neža Grillo, tel.: 05 33 53 001, 051 607 259, e-pošta: neza.grillo@lung.si

Več informacij najdete na:
www.lung.si

Prižig lučk in novoletne jelke po krajevnih skupnostih

Renče

Matjaž Bizjak

Denis Čotar

Bukovica-Volčja Draga

Denis Čotar

Vogrsko

Denis Čotar

Z veseljem vas vabimo na 3. izvedbo prireditve

ŠOLA IMA TALENT

VABLJENI

na kateri se bodo tudi tokrat predstavili nadobudni učenci in učenke OŠ Renče.

Prireditev bo **1. 2. 2019** v Dvorani Angela Mlečnika v kulturnem domu v **Bukovici** ob **18.00**.

Vljudno vabljeni vsi, ki bi radi podprli naše mlade talente in prispevali v blagajno Šolskega sklada OŠ Renče.

SILVESTROVANJE
v Bukovici

z ansamblom
ARENA

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Občinskega lista je
15. februar 2019

Naslov za pošiljanje prispevkov za Občinski list: **obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si** s pripisom: **ZA OBČINSKI LIST**